

PUTERNIC ANCORAT ÎN MASE

Despre marile activități fără de partid al organizațiilor de bază

TÎNĂRA FRUMUSEȚE

de Traian FILIP

Schimb de păreri între mineri și exploatarea Petrii înainte de intrarea în șta

Foto: M. Andreescu

ÎN ÎNTÎMPINAREA ZILEI MINERULUI

VALEA MOTRULUI

OAMENI ÎN SUBTERAN

Însoțit de soarele încins de august, am ajuns în Valea Motrului. N-au trecut decât 4 ani de când geologii și-au strâns corpurile de pe aceste locuri. Ei au venit aici să stabilească valoarea zăcămintelor adunate de natură milenară de-a rîndul. După îndelungate căutări ultimul lor cuvânt a fost: „prețioși carboni”. În urma lor au venit oamenii adincurilor, minerii.

Oprim la intrarea în galeria principală a minei Horăști — prima mină deschisă în acest mare bazin carbonifer. Pătrundem în subteran. Dacă ar fi să colinzi pe sub pământ toată Valea Motrului, ar însemna să străbăți 42 de kilometri. Alții măsoară numai galeriile subterane săpate până acum spre imensele straturi de cărbuni. Pentru înregistrarea tehnică a Văii Motrului s-au cheltuit până în prezent 65 milioane de lei. Aici găsești acum cele mai moderne mine de lignit din țară.

apoi... n-aveți grijă. Când o să mă veniți în abatajul asta, o să auziți că am băluc recorduri noi!”

Minerul Ion Nasta, împreună cu brigada sa, a doborât toate recordurile stabilite la înaintarea în abatajele cu front lung. El a tăiat într-o singură lună 50,6 m de cărbune. Asta înseamnă zeci de mii de tone de cărbune peste plan. Exemplul comunistului Ion Nasta e însușit pe orfatai săi. În întreaga Vale a Motrului, de la 10 pînă la 15 m în avansarea lunară în abatajele frontale, minerii din brigăzile lui Constantin Văduva, Ilie Avram și alții au ajuns să înainteze în abatajele lor pînă la 44 m. Recordul lui Nasta este un „start” spre care se îndreaptă cu pași mari

și holțării nu numai cîteva brigăzi, ci întreaga Vale a Motrului. Și minerii sînt oameni de cuvînt. O spun faptele. Sporind viteza de avansare în abataje, toate brigăzile își depășesc, de luni de zile, sarcinile de plan.

Din abatajele minelor Văii Motrului sînt aduse în aceste zile la suprafață mii de tone de cărbune. Sînt realizări în întrecerea socialistă obținute în împlinirea „Zilei minerului” și a zilei de 23 August, pe care colectivele exploatare din acest bazin carbonifer le adaugă celor obținute în cînslea Congresului partidului.

Victor DELEANU
corresp. „Științei”

ÎN ZIARUL DE AZI

Colocviul pedagogului cu sine însuși

Estetica publicității

pagina a II-a

RĂSFIND PRESA STRĂINĂ

pagina a V-a

Correspondență din Roma

Note

pagina a VI-a

FOILETON TONUL FACE TELEFONUL

de Sergiu FĂRCĂȘAN

După biberon, unul din primele obiecte cu care iau contact copiii moderni este un telefon.

Am fost și eu cîndva un copil modern, am țînit și eu un telefon în mînă. Pot spune că instituția a contribuit în mod corespunzător la formarea concepției mele despre lume.

Bunăoară, din munca de educație pe care o desfășoară telefoanele din raionul meu, 30 Decembrie, știu că nu e bine ca prea mulți cetățeni să ridice receptorul în același timp: centrala e aglomerată și nu le poate da tonul la joasă. Pînă deunăzi, de cite ori nu-mi venea tonul, eram cuprins de remușcări: Ah — îmi spuneam — iar te-ai apucat telefonatul exact în aceeași clipă cu alții! De ce n-ai lu conștiință, de ce nu știi tu să te arzi la înălțimea tehnicii moderne? de ce ridici o dată cu alții? De ce nu le uiți mai înții la vecini?

De cîteva săptămîni însă, telefoanele mi-au redat încrederea. În propria mea conștiință. La unu noaptea, la două sau la trei noaptea, cînd nu-i pot bănuți pe prea mulți bucurăsenți de ridicare în același timp, tonul nu mai vine. Mai precis, sosește pe la douăzeci de minute o dată, dacă știu să prinz momentul, că pleacă grăbit mai departe. Nu vine și nu există salvare, că nici salvarea n-ai cum s-o chemi. Amicul meu de la telefoane — am căutat să am acolo un amic, care îmi spune toate secretele lor și mă educă — presupune că noaptea sînt lucruri pe linie. Noroc că se mai odihnesc, alfel n-ar fi chip să vorbești. Amicul meu mi-a explicat însă că problema va fi simplificată: se face o direcție a tonului. Un sistem practic și eficient: lași la el o cerere — nici măcar nu-i nevoie să fie înmbrat — și în cîteva zile îți vine tonul.

Acum cîteva săptămîni, într-o zi deosebit de rodnică — îmi venise de trei ori — s-a produs alt fenomen științific. Am impresia că nu știu să-mi țin bine unghiele. În orice caz, am ceva la deget. Într-o discuție, fac numărul și nu se întîmplă nimic.

(Continuare în pag. a II-a)

Instalație electrică de foraj românească

La o sondă din schela Clujești, regiunea Argeș, a fost experimentată timp de aproape o lună prima instalație electrică de foraj românească, realizată la Uzinele „1 Mai” din Ploiești. Denumită E-75, ea este o variantă a instalației 2 DH-75 (acționată de motoare termice) și poate forța sonde pînă la adîncimi de 2.200 metri. Instalația E-75 are două motoare electrice de 200—400 kW de curent continuu.

Forajul sondelor de petrol cu astfel de instalații prezintă însemnate avantaje datorită faptului că randamentul motoarelor electrice este superior celor termice. De asemenea, manevrarea lor este mai simplă decît a instalațiilor termice; sondorul șef poate dirija cu o singură mână atât trolul cît și masa rotativă, ceea ce îi permite să efectueze cu siguranță pornirea, oprirea, sensul de rotație și turația motorului.

Terminându-se cu succes experimentările, noua instalație electrică de foraj a fost omologată recent, urmînd a fi introdusă în fabricația de serie.

(Argeșpres)

START CÎT MAI BUN PENTRU RECOLTA 1966

În aceste zile, oamenii muncii din agricultură se grăbesc să strîngă recolta de cereale păioase de pe ultimele suprafețe. Dar ei se îngrijesc nu numai de recolta de azi, ci și de cea viitoare. Ce lucrări pregătitoare trebuie făcute pentru ca în anul care vine să se obțină o producție bună de grîu? Ziarul nostru a solicitat oameni de știință și specialiști din agricultură să dea răspuns la această întrebare. În cele ce urmează redăm cîteva aspecte relevante cu ocazia unei conferințe organizate de redacție pe această temă.

Unde amplasăm grîul, cum pregătim terenul

Prof. dr. IRIMIE STAIU, membru corespondent al Academiei:

Condițiile climatice din acest an se deosebesc de cele din anii anterioari. Primăvara umedă și mai rece a favorizat dezvoltarea grîului, stelel, mazării, cartofilor etc. A fost stînjînită însă creșterea porumbului, floarii-soarelui, sorgului a căror vegetație a întîrziat mult față de normal, din care cauză data recoltării lor se va prelungi. Ca urmare intervalul dintre culesul porumbului și semănatul grîului va

fi mult mai scurt decît de obicei. În asemenea condiții, se impune să dăm un răspuns clar la întrebarea: unde vom amplasa grîul în toamnă și pentru a asigura obținerea de recolte bune? Tînuț seamă de rezultatele cercetărilor întreprinse și de experiența practică acumulată de-a lungul anilor consider necesar ca în legătură cu această problemă să fac următoarele recomandări:

(Continuare în pag. a V-a)

PUNCTE DE VEDERE

NOILE CONSTRUCȚII ȘI SPECIFICUL LOCAL

În raportul prezentat la cel de-al IX-lea Congres al partidului se subliniază necesitatea promovării continue a inițiativelor și spiritului inovator al arhitecților și constructorilor pentru înălțarea uniformității soluțiilor arhitecturale, largirea varietății blocurilor de locuințe, acordîndu-se, totodată, o mai mare atenție specificului local. În legătură cu aceasta, am adresat tovarășului ing. ION MĂRĂȘESCU, directorul Direcției de sistematizare, arhitectură și proiectare a construcțiilor — Ploiești, întrebarea: „Cum vedeți problema păstrării și dezvoltării caracterului arhitectonic specific, propriu, al orașului?”

„Problema specificului local preocupă tot mai mult colectivul nostru — ne-a răspuns dînsul. Experiența din ultimii ani a arătat că înfăptuirea acestui deciderat este pe deplin posibilă în condițiile industrializării construcțiilor. În diversitatea cazurilor care ni se pun, specificul local trebuie să fie menținut, alături corectat și mai ales creat. Căutăm ca blocurile pe care le proiectăm să poarte pecetea noului în arhitectură, să corespondă cerințelor de confort și estetică; desigur, nu considerăm că am făcut totul. Încercările de

trădare, să ne fie transmisă apoi spre aplicare pe plan regional.”

Evident, opinia conducerii D.S.A.P.C. are un punct discutabil. Este greu de presupus că o noțiune atât de complexă ca aceea de specific local în arhitectură ar putea fi elaborată prin activitatea exclusivă a instituțiilor centrale. Dimpotrivă, însuși caracterul ei impune ca rolul determinant să fie jucat de studiile efectuate pe plan regional. Ce reprezintă, în fond, specificul local? Este totalitatea trăsăturilor care definesc caracterul propriu al unei localități și o fac să se deosebească de toate celelalte. Există asemenea trăsături pozitive, dar și altele negative, sarcina arhitecților constînd tocmai în a prelua și accentua trăsăturile valoroase, sporindu-le mereu numărul și încercînd totodată să le atenueze și să le elimine pe cele lipsite de valoare sau dăunătoare.

Principala sursă a specificului local o constituie profilul socio-economic al orașului. Ploieștiul este un important centru industrial, predominant petrolifer, și un puternic nod de comunicații. A existat, la unii arhitecți, tendința de a absolutiza un singur aspect, prezentînd Ploieștiul ca pe un „oraș al petrolistilor” și căutîndu-i echivalențe pe toate planurile. Mai mulți participanți la o recentă conferință a filialei regionale a Uniunii Arhitecților au criticat, pe bună dreptate, acest criteriu, care nu ține seama de complexitatea profilului socio-economic al localității. Blocurile de locuințe din piața centrală, realizate în 1959—1960, au fost plătute cu cărămidă apăsătoare, după cum era atunci la modă să fie tratate clădirile industriale.

Arh. Gheorghe SASARMAN

(Continuare în pag. a II-a)

Stăruința experimentală hortivillacoală Minig din regiunea Banat. Se determină azotul și fosforul din sol și plantă

Pagina a IV-a

VA FI ÎNCĂ O VICTORIE A OMULUI!

La ancheta internațională a „Științei” despre lupta împotriva cancerului răspund:

Prof. dr. Bernard HALPERN; prof. Leonid LARIONOV; prof. O. COSTACHEL; prof. dr. Richard DOLL și prof. E. V. COWDRY

SUDAN

De ce nu mai sună tam-tam?

La ordinea zilei — „problema sudului”. „Cu excepția capitalelor regiunii de sud se află sub controlul rebelilor. Aceștia atacă pe cetățeni fără distincție. Nimeni nu mai îndrăznește, decît cu prețul vieții, să se aventureze fără escortă, la distanțe mai mari de cinci mile. Insurgenții au impus taze populației, au administrația și tribunalele lor.”

În această atmosferă de încordare am sosit în Sudan. Comunicatul de mai sus, publicat de ziarul independent „The Morning News”, ca și de alte ziare sudaneze, accentua starea de neliniște, agravată de disputele dintre partidele politice din Khartoum. Zărnice apăreau știri cu privire la lupte sîngerose „în sud”, în ciuda apăsătorilor oficialităților de a se trece cu vederea situația reală, pentru a nu spori confuzia. Autoritățile, însă, cereau funcționarilor originari din nord, care activează în provinciile meridionale, să se refugieze în centrele aflate sub control guvernamental.

În timpul călătoriei mele, numeroși oameni politici din Sudan mi-au vorbit de amestecul din afară în treburile țării. Invățăturile populației din sud împotriva celor din nord — spuneau ei — nu este străină de acțiunile unor cercuri interesate în promovarea unei politici imperialiste, neocolonialiste.

Ahmed Zein, căpitan de navă: — Este deosebit de periculos să călătorești spre Juba fără o escortă puternică. Răsculații te pot ataca oriînd. De multe ori stau și mă gîndesc: oare au dreptate sudizii să acționeze astfel? Și da, și nu.

Nicolesc POPEANU

(Continuare în pag. a V-a)

COLOCVIUL PEDAGOGULUI CU SINE ÎNSUȘI

Măiestria în arta predării nu este doar o consecință a unei îndelungi exerciții a profesiei didactice. Ea presupune și un permanent colțociu al pedagogului cu sine însuși, în care acesta își confruntă mijloacele de muncă după criteriul eficienței și deliberează asupra aceluiași lucru în vederea unei perfecționări. Dar, din păcate, uneori lucrurile se petrec și altminteri. Urmasii din decursul trecutului au de învățat din activitatea unor comisi melo-dice din București, din regiunile Suceava, Ploiești, Baneș, am putut constata și existența unor manifestări formale care diminuează eficacitatea lor.

Am stat de vorbă nu o dată cu colegii mei liniși sau mai vîrșnici, care mi-au vorbit despre interesul cu care participă la dezbaterile din comisiile metodice, despre sprijinul pe care l-au primit în cursul anilor în soluționarea unor probleme majore, dificile sau foarte subtile, ale programelor de învățămînt și asupra cărora metodicele insistă mai puțin.

Cele mai bune cercuri metodice sprostesc interesul omului de la catedră pentru cercetarea științifică, îi stimulează gândirea pedagogică. Dar, din păcate, uneori lucrurile se petrec și altminteri. Urmasii din decursul trecutului au de învățat din activitatea unor comisi melo-dice din București, din regiunile Suceava, Ploiești, Baneș, am putut constata și existența unor manifestări formale care diminuează eficacitatea lor.

„Abecedar” pedagogic sau discuții vîl?

Nu o dată tematica dezbaterilor concentrează privirea spre aspecte mărunte, abordează probleme de „abecedar” pedagogic, generalități sau lucruri pe care le găsești rezolvate în orice metodică. Teme de felul: „Cum i-am mobilizat pe elevi să lupte împotriva răminării în urmă la învățatură”, „Melodica predării istoriei”, „Importanța sistemului de notare în ridicarea nivelului de cunoștințe al elevilor”, coboară nivelul dezbaterilor la acela al începătorului.

Este firesc ca în comisiile metodice învățătorii și profesorii să găsească un climat propice discuțiilor vîl, epurate, din care să nu lipsească clarificările de idei și de opinii. Într-un asemenea climat se impune mai lesne atenția față de ceea ce este înaintat și de mult mai repede faliment ceea ce nu se cuvenea a fi preluat. Cîștigul este acela pe care îl înșirăm prin prezența unor teme luate la înfăptuire, prin referențe înlocuite în mare grabă sau prin discuții pe probleme arhicunoscute și, deci, plicticoase. E firesc să aducem în dezbateri de fiecare dată probleme alese cu grijă dintre cele impuse de realitățile vieții din școală.

Nu e nevoie de regizarea lecțiilor deschise

Și lecțiile deschise, adeseori înscrise în planurile de muncă ale comisiilor metodice, prezintă nu o dată

semne evidente de formalism. Uneori ele sînt organizate independent de ceea ce se discută în ședința comisiei metodice, fiind înțelese ca niște lecții în general, care au mai realizat fiecare verigă din structura orei, cum se procedează mai pedagogic în relațiile cu clasa. Este fără îndoială mult mai folositor ca în lecțiile acestea să se propună a demonstra „pe viu” cum se pot aplica metode sau procedeele pe care le-am analizat în ședința comisiei metodice de specialitate. După părerea mea, ca activități care oferă modele, lecțiile deschise ar trebui ținute numai de pedagogii pricepuți, care dobîndind rezultate deosebite în predare. Unii însă nu țin seama de această cerință, pe motiv că în școală lor nu există decît cadre tinere, fără experiență ș.a.m.d. Dar și în asemenea situații se pot găsi soluții. Directorul școlii, inspectorii melodiști voluntari și salariați, cadrele de specialitate de la institutele de perfecționare ar putea fi întreabate să participe la o astfel de procedură conducând la realizarea unor lecții deloc concludente pentru obiectivele pe care le au în atenție cadrele didactice participante. În plus, ne punem în mare pericol autoritatea în fața clasei cînd ferim de situațiile neprevăzute, care deobicei ne supun la probe serioase (și pentru cei care există deosebit de interesante) precizarea, tactul, măiestria pedagogică.

Organizată în galeriile sale Expoziția de grafică publicitară — prima de acest fel la noi — Fondul Plastic a avut, fără îndoială, o înălțată meritore. Evenimentul mi se pare demn de relevat nu pentru că atrage atenția asupra rolului publicității în viața contemporană. Acesta este un lucru cunoscut. Altfelva cred că trebuie subliniat, înaintea de toate, în legătură cu expoziția, și anume tendința vădit contrară de a transforma publicitatea într-o ramură importantă a artelor plastice. A investit utul cu forța de persuasiune a frumosului răspunde unor cerințe proprii societății noastre.

Competiția interesanților

Nici în organizarea interesanților la lecții criteriul principal nu este peste tot — așa cum e firesc — eficiența maximă. În unele școli are loc o adevărată competiție pentru cîm multe asemenea „activități” indiferențe de roadela pe care le dau. Tendința este alimentată nu o dată de către directorul de școală sau de către inspectorii, care se grăbesc să înscrie luga după canitele la capitolul „merite”. Cred, de asemenea, că este de dorit ca interesanții să nu fie lăsați doar la „inspirația” cadrelor didactice: „Marg la cine vreau”, „Asistă cînd îmi vine bine”. Consider că eficiența interesanților ar crește

Turștii au poposit la campinul organizat în pădurea Dumbrava din vecinătatea Sibului. Foto: R. Costin

(Urmare din pag. 1-a)

Așa cum s-a arătat, încercarea de a exprima caracterul de centru industrial al unui oraș prin plastica arhitecturală de detaliu constituie o tendință formalistă. Acest caracter își are propria sa modalitate de exprimare prin proporții, legăturile și condiționarea reciprocă dintre zonele care alcătuiesc orașul, prin dotările realizate la nivel orășenesc. Iar faptul particular că Ploieștii este un centru în primul rînd al industriei petroliere se exprimă foarte limpede prin specificul construcțiilor și valorarea plastică a unităților sale industriale.

O altă sursă, care poate conferi noului centru al Ploieștilor o mai accentuată configurație proprie, o constituie condițiile geografice. Așezarea lui în plină cîmpie, departe de cursuri de apă, păduri sau de alt element natural valoros, a îngăduit dezvoltarea concentrată a orașului în schemă radială. Această trăsătură, bine prinsă în schița de sistematizare, va fi îmbogățită prin definitivarea unei scheme stradale radial-inelare. Din păcate însă, la proiectarea ansamblurilor noi nu s-a pus un accent suficient pe studiul volumelor. În cartierul de sud-est, blocurile sînt amplasate fără să se țină seama de înălțimea și compoziția. În cartierul de nord, aflat în construcție, singura preocupare s-a limitat la realizarea contururilor Șoselei Cîmpinei și a

inelului doi. Folosirea a numai două registre — cinci nivele și zece nivele — restrînge și ea posibilitățile de expresie. Blocurile din piața centrală construite în regim de parter, plus patru etaje, nu au suficientă personalitate ca ansamblu, lipsindu-le o dominantă atît în volum cit și în înălțime. Această lipsă este însă în curs de remediere, în prezent studiindu-se soluția amplasării unui monumental

Noile construcții și specificul local

edificiu destinat unor instituții administrative. Arhitectul Victor Socolescu este autorul proiectului unuia dintre viitoarele două cartiere din apropierea Gării de vest, care vor cuprinde 10.000 de apartamente. I-am adresat întrebarea: — Ce elemente sînt puse în valoare în proiectul la care lucrați? — „Faptul că terenul este complet liber, mi-a permis un studiu metodic al compoziției. Cartierul structurat pe grup funcționale e prevăzut de la bun început cu toate dotările necesare”. — Intr-adevăr, la o primă privire asupra planului de situație, noul

cartier se „citește” ca un ansamblu spațial bine gândit, în care, pe fondul nucleelor de clădiri cu cinci nivele, ritmul major al blocurilor înalte se împletește cu efectul plastic realizat de clădirile întinse pe orizontală ale complexelor comerciale, de deservire și celorlalte dotări.

Factorii istoriei constituie și el un izvor al trăsăturilor caracteristice ale unei localități. Ploieștii este oprită perceperea volumului blocului administrativ, iar accesul în piață este îngreunat. Iată cum, dintr-o insuficiență examinare a problemelor sub aspect teoretic, unele elemente arhitectonice nu sînt fructificate la adevărată lor valoare.

O altă trăsătură a evoluției istorice a orașului o constituie absența aproape totală a spațiilor verzi în ansamblurile construite.

„În cartierul de nord există unele elemente de plastică decorativă insuficient studiate. Mă refer la trazoarele lipsite de o justificare funcțională sau constructivă, care nici sub raport estetic nu sînt izbutite. În privința culorilor folosite la placajele ceramice — mov, vernil, galben — așa adăuga că sînt asociate arbitrar, fără o preocupare pentru armonizarea tonurilor”.

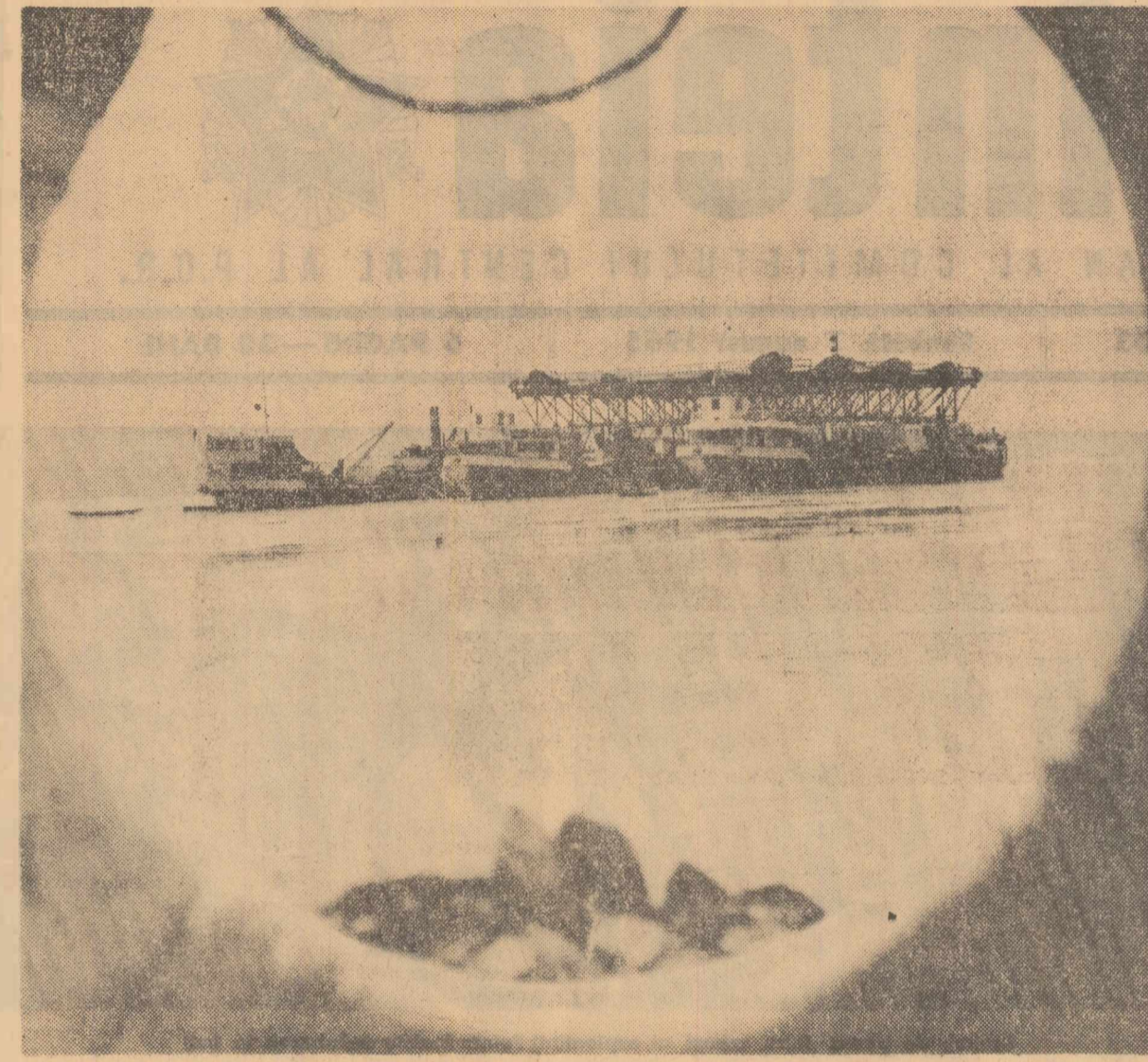
Deși noile blocuri dau acestuia tinerețe și prospețime, se pare că sfatul popular privește încă problema parcurilor și a grădinilor publice ca fiind minoră, de gust. Fondurile alocate pentru astfel de amenajări sînt destul de reduse. Mîndri de bulevardul lor, edilii ploieșteni par a se teme că plantarea și înverzirea masivă a noilor ansambluri ar putea să-i diminueze faima. Problema se pune cu atît mai mult cu cît, în orașele situate pe un teritoriu plat, vegetația constituie un factor esențial al compoziției urbanistice.

Prezența factorilor etnografici, a arhitecturii și artei populare pot

diferența o localitate de alta, dîndu-i o atracție și un specific propriu. Aplicațiile pot fi urmărite în alegerea materialelor de construcție și de finisaj, în plastica decorativă a obiectului arhitectural. Unele lucrări din Ploiești nu se ridică la un nivel artistic concludent, fapt semnalat ca atare chiar de către proiectanți. Iată, de exemplu, ce ne-a spus arhitectul Daniel Goj, șef de atelier la D.S.A.P.C.:

„În cartierul de nord există unele elemente de plastică decorativă insuficient studiate. Mă refer la trazoarele lipsite de o justificare funcțională sau constructivă, care nici sub raport estetic nu sînt izbutite. În privința culorilor folosite la placajele ceramice — mov, vernil, galben — așa adăuga că sînt asociate arbitrar, fără o preocupare pentru armonizarea tonurilor”.

Mai mulți arhitecți au propus să fie efectuate studii concretizate pe diferite localități, schimburi de experiență cu proiectanții din alte regiuni, dezbateri, confruntări de păreri, sesiuni științifice, propuneri de care ar trebui să țină seama filiala Uniunii Arhitecților și conducerea D.S.A.P.C. Evitînd uniformitatea, valorificînd mai bine posibilitățile și condițiile specifice locale, arhitecții din Ploiești vor realiza lucrări de înaltă valoare estetică la noile ansambluri de cartiere și clădiri social-culturale.

Pe Dunăre, la Porțile de Fier: se cercetează structura și duritatea rocilor în vederea construcției barajului hidrocentral. Foto: Gh. Amuz

Estetica publicității

„plastică”. Mai mult, ea face apel la prestigiu publicitar și la calitatea artistică. Henri de Toulouse Lautrec, apoi Bonnard dau primele capodopere ale afișului modern. De atunci, importanța artei în publicitate n-a făcut decît să crească. S-a constituit nu numai o tehnică, dar și o estetică a reclamei. Publicitatea nu se mai poate dispensa astăzi de intervenția artistului cu tot ceea ce aduce el ca un gust, măiestrie, ingeniozitate, imaginație.

Este îmbucurător faptul că, în cele mai variate specii ale publicității, de la afiș la ambalaj, arta crește drept de cetățenie. Dar numărul artiștilor angajați în această activitate este încă prea mic. De aici poate și o stereotipie vizibilă pe afișuri și în expoziții.

Afășele de mici dimensiuni ale organizațiilor comerciale de export — Industrial-export, Export-Industria etc. — în majoritate executate de Virgil Ciocîrlă, sînt adesea reușite, dar unora se repectă. Exportul românesc din diversele ramuri producătoare care s-au impus pe piața internațională sau care dorim să se impună are nevoie de o publicitate eficientă, capabilă să trezească un cîm mai viu interes. Credem că, în general, publicitatea pentru export și turism ar trebui să intereseze într-un cîm mare grad pe graficienii, pe toți artiștii cu resurse multiple. O.N.T.-ul, de exemplu,

ar trebui să cultive o largă și ingenioasă publicitate. Eforturile meritore depuse de O.N.T. și avem în vedere cîteva planșe ca cel consacrat minăstirilor din Bucovina sau unele afișe, ar trebui amplificate. Printre afișele de publicitate externe se mai auvina menționate pentru bunul lor gust cele aparținînd lui Șerban Rîșu (Artă populară românească) și N. Nobilescu (Tarom).

Afășul în genere popularizează forțe artistice mai numeroase decît cele forme de publicitate și în expoziție se disting cîteva remarcabile exemplare ale genului: afișele pentru filme, semănate de V. Grigorescu (Un om care nu există), de V. Șetran (Vieșii uscate), I. Barol (Pădurea spinzuratilor), apoi afișul lui Silviu Zarîmba (Sonda de foraj — distins la Medalia de aur), al lui Zamfir Napoleon pentru revista „Poligrafia” sau cel executat de Vlad Crivăț și Radu Veluda (Fructexport).

Mapele de discursi figurează în rîndul celor mai însemnate realizări ale graficii publicitare. Vincențiu Grigorescu este autorul unor excelente mape în sensul că ele nu sînt pur și simplu ilustrative, ci sugesive (mapa la un disc Schubert — „Simfonia Neterminată” și la un disc Britten, Stravinski).

De mai puțină atenție beneficiază decorația grafică de ambalaj, deși sînt sesizabile și aici începuturile promițătoare. O

parte din calendarele de perete, de exemplu „Electrocard” — 1966 (autor I. Molnar), se inscriu și ele printre lucrările izbutite.

În viața noastră cotidiană, în valorificarea bogățiilor materiale și spirituale ale țării noastre, în informarea și orientarea cetățenilor pe calea publicității se simte însă nevoia unei mai cuprinzătoare contribuții a creatorilor de frumos. Sînt numeroase domeniile de publicitate în care calitatea estetică nu și-a spus încă cuvîntul. Publicitatea este încă adesea lăsată pe seama unor oameni necerți ai bunului gust, care nu se silesc să atragă spre acest domeniu forțe valoroase, pline de vorv și de ingeniozitate. Astfel de atitudini retragere sînt incompatibile cu ritmul înțepii noastre dezvoltări, cu atmosfera de inițiativă creatoare care ar trebui să caracterizeze și acest domeniu de activitate. După cum nu putem concepe uritul în arhitectură, în urbanistică, în prezentarea cartierelor, în mod etc., nu-l putem admite nici în publicitate.

Artiștii, care știe cum să organizeze estetic un cîmp vizual, care știe cum să pună reciproc în valoare imaginea și textul, care știe să confere valoare expresivă literară, culorii, liniei, este în măsură să asigure calitățile indispensabile publicității.

Anatol MINDRESCU

Tonul face telefonul

(Urmare din pag. 1-a)

Numărul „nu se formează”. Rer de tot, o voce de bas — nu știu de ce pică întotdeauna de bas — mă drăcuie. Acest fenomen științific m-a făcut să-mi doresc să văd și eu procedul cu ochii: am văzut cum se formează formele de nisip la topografie, am văzut cum se formează eluții și piinea, dar acestea sînt operațiuni primitive, abia dacă durează o oră-două, pe cînd formarea unui număr, judecînd după timp, trebuie să fie mult mai spectaculoasă.

Amicul meu însă mi-a explicat că nu degețul este de vină; zice că am ceva la cap, nu-s destul de concentrat în momentul înterării. Am încercat o melodă a fahiloror indieni: sînd lucrurile, respirînd cîm puțin, încerc, formînd meru numărul, să privesc un punct care se alină între ochii mei, așa-șuili ochii interior. Rezultatele au fost fenomenale: am început să plutesc în aer la un metru înălțime. Dar numărul tot nu s-a format. După cum mi-a explicat amicul meu de la telefonul confundam telegrafia cu sistemul de telefonie care se obține ventilarea plutea în aer.

— Ți-ai îmbunătățit digițiile, a măiestrit și răbdare. Pentru e-mi însuși artele de telefonie, am făcut exerciții sistematice. Sînt primul om din istoria telefonelor care a vorbit cu el însuși. Într-o seară, la mine acasă, am dobîndit un ton, am format numărul meu de la redacție, am sărit într-un autobuz, am ajuns la Casa Științei și am năvălit la mine în birou exact în clipa cînd rașunism se mă chem.

— Eu (mi-a spus un alt amic, dar nu de la telefoane) sînt abonat telefonic de un an de zile dar nu pot să mă plîng de nimic. — Cum ai făcut? — M-am abonat și gata. Nici o intervenție, nici un efort special. De unsprezece luni îmi plătesc taxele, nu e nici o defecțiune, nu mă sună nimeni și nu sun pe nimeni. N-a mai rămas decît să-mi înșeleze telefonul.

— Atunci cum ești abonat, dacă n-ai telefon? — Cu chilaș, zice el, legal, o singură dată am întîrziat plața cu cîteva zile și mi l-au închis. — Cum au putut să-ți închidă, dacă nu era instalat? — Tehnicul M-au spus că le-a fost totuși destul de ușor; redeschiderea a fost ceva mai complicată, dar le-am dat o taxă și pînă la urmă au reușit și asta: după trei zile, cînd am fost la ei să mă întereze, am aflat că îmi funcționează de două zile, numai că nu știusem.

— Cine îți funcționa? — Telefonul pe care urmează să-mi instaleze, bre, zău, ce înțelegi altă de greu! Și nu mă costă nici convorbiri adiționale: un cumnat de-al meu a fost cu familia în India, telefonul scos din priză, și totuși vorbește în plus nu se știe cît, că n-au conțor, ca la electricitate. Închipuie-ți că aș fi avut cum un telefon și că placam în concediu: cine știe cît mar fi costat.

— M-am dus glonț la amicul meu de la telefoane. — Ascultă, i-am spus, de la mine, cere sînt „abonat cu”, n-ai avansate prea mari, căm am prezența și mei și vorbesc din cînd în cînd, mai îți deranjez și zerrorile trei, doi, cinci și petru, dar tu de abonații fără cîștigi și mai mult, că nu trebuie să le dai nici măcar un ton pe zi. Interesul tău, prin urmare, este să ai cîm mai multă făr, iar idealul de rentabilitate e ca toată lumea să fie abonată, fără ton, fără numere, fără cărți, fără telefoane, afară de cele la care nu intră degețul sau nu iese numărul. — M-a privit fix. Apoi a rupt-o la fugă, făr, Mi-a strigat peste umăr: Scuză-mă, mă duc la direcție să le propun ceva!

TEATRE

Teatrul de vară din parcul „Hărăstrău”: Paharul cu apă — spectacol prezentat de Teatrul Muncitoresc C.F.R. — orele 20; Teatrul satirico-muzical „C. Târziu” (grădina Boema): Carnaval la Tănase — (orele 20). Circuit de stat: Internațional circ — (orele 20).

TELEVIZIUNE

Orele 19.00 — Jurnalul televiziunii. 19.20 — Pentru copii: Povestiri pe degete. „Cel mai mic dintre noi”. CALI FURT. 20.00 — Tele-enciclopedie. 21.00 — Retrospectivă umoristică. Emisiunea a X-cu Radio și de la Teatrul de stradă din Deva. 21.45 — Emisiunea muzical-distractivă „Florile au cuvîntul”. 22.45 — Jurnalul televiziunii (I). 23.45 — Sport: În încheiere: buletin meteo-logic.

CINEMATOGRAF

UNORA LE PLACE JAZUL: Sala Palatului R.P. România. Orele 17.30 și orele 20.45. Republica — 9.30; 11; 13.30; 16.15; 19; 21.30. Festival — 8.15; 11; 13.30; 16.15; 19; 21.30. la grădina (completare) Lucrările celui de-al IX-lea Congres al P.C.R. — Pasajul Florilor — orele 20.15. ROMULUS ȘI REMUS — cinematoscop: Patria (completare) Melodii străzii — 8.30; 11.15; 14; 16.45; 19.30; 22.15. Bureștii (completare) Melodii străzii — Sos. Ștefan cel Mare — orele 20.15. Arenele Libertății (completare) A cîi e vina? — Palatul Libertății — orele 20.30. Excelsior (completare) A cîi e vina? — 10; 13.30; 16.15; 19; 21.30. Grivita (completare) A cîi e vina? — 9; 11.30; 14; 16.30; 19; 21.30. Modern (completare) A cîi e vina? — 9; 11.30; 14; 16.30; 19; 21.30. Grădina „Progresul” (completare) Construiam — 8.45; 11.15; 13.30; 16; 18.30; 21; la grădina — orele 20.15. Melodii (completare) Construiam — 8.11.15; 13.45; 16.15; 18.45; 21.15. STRIGĂTUL — Luceafărul (completare) A cîi e vina? — 8.45; 11; 13.30; 16; 18.30; 21. Expoziția realizărilor economice naționale a R.P.R. — Piața Științei — orele 20.15. Grădina „Doina” (completare) Sursul — Str. Doamnelor nr. 9 — orele 20.15. Str. Feroviară (completare) Sursul — 8.45; 11.15; 13.45; 16.15; 18; 21.30. CINTIND DESPRE ARIZONA: Capitol (completare) Drumul — 9.30; 11.45; 14; 16.30; 18.45; 21; la grădina — orele 20.15. FIUL CĂPITANULUI BLOOD — cinematoscop: Central (completare) Muzeul Corneli Medrea — 9.30; 11.45; 14; 16.15; 18.30; 20.45. Unirea (completare) Drumul — 11; 13; 15.30; 18.30. D. D. LEAM CONDICIA DE RECLAMĂȚI: Lumina (completare) Oțelul din Oțel — 10; 12.15; 14.15; 16; 20.30. Giulești (completare) Oțelul din Oțel — 15.30; 18; 20.30. JUNGLA TRAGICĂ: Union — 15.30; 18; 20.30. Popul — 15.30; 18; 20.30. PROGRAM PENTRU COPII: Doina — orele 10 dimineața. OLTEAN TWIST: Doina — 11.15; 13.45; 16.15; 18.45; 21. Cultural — 18.30; 20.30. LUCRĂRILE CELUI DE-AL IX-LEA CONGRES AL P.C.R. — ZIMBARDON: AMINTIRI CONTEMPORANE — FOCLBALISTI, NU UITĂȚI COPILĂRIA — PRIMUL INALȚ — SOCIALIST — LECTIE ÎN INFINIT — LIOZBARK WARMINSKI: Timpuri Noi — 10-21 în continuare. PRELUDE Între popoare (completare) Casa cetatei — 15; 18; 20.30. Miorita (completare) Lăminorul de țevă — 9.45; 12; 14; 16.15; 18.30; 20.45. ÎNTILNIRE LA ISTRIA — cinematoscop: Dacia (completare) Sport — 9.30; 11.45; 14; 16; 18.45; 21; Grădina „Buzescu” (Str. Buzescu nr. 9-11) — orele 20.15. ZIDUL INALȚ — Spre cer — cinematoscop — 8.45; 11; 14.15; 16.30; 18.45; 21. AMERICANII: AMERICA (completare) Buzescu — 15.30; 18; Cotroceni — 14; 17.15; 20.30. UN LUCRU FAȚUT LA TİMBA: Victoria (completare) LA TİMBA: LA TİMBA — 9.45; 12; 14.15; 16.30; 18.45; 21. Bucegi (completare) LA TİMBA: LA TİMBA — 11.15; 13.30; 15.45; 18; 21; la grădina — orele 20.30. DE CORAȚI PENTRU „COPII MIREN”: Flacăra (completare) Muzeul Corneli Medrea — 16; 18.15; 20.30. Flămura (completare) Săvezi Duneșevski — 10; 12; 16; 18; 20.30. ZIDUL INALȚ — Vitan (completare) Trei grădini — 15; 18; 20.30. FUGA ÎN PLOAIE — orele 20.30. DE CEALE DUCESTE — orele 20.30. DE DOI BANII VIOLETE: Munca — orele 20.30. RABY MAIYAS: Motor — 16; 18.15; la grădina: năleaza filmul UCIGASH DE FEMEILE: orele 20.30. SĂRITURA ÎN INFINIT: Colentina — 16; 18.15; 20.30; la grădina: năleaza filmul LEGEA ȘI FORȚA — orele 20.30. NEAMUL SOIMAREȘTIOR — cinematoscop: (ambel) nr. 1; Lira (completare) Soplea — 15.30; 19; la grădina rulează filmul ZBORUL ÎNȚIPĂRII — orele 20.15. CUM DE REUSEȘTE ÎN DRAGOSTE: Drumul Sării (completare) Construiam — 15.30; 17.45; 20.30. FUGA ÎN PLOAIE — orele 20.30. NU UITĂȚI COPILĂRIA — 16; 18.15; 20.30. WINNETOU — cinematoscop: Fântâni — 10.30; 16; 18.15; 20.30. Cosmos — 18; 20.30. FUGA ÎNȚIPĂRII MAGNIFICĂ: Grădina „Progresul-Parc” (completare) Marile știri (mic) — Piața Libertății — orele 20.30.

CUM E VREMEA

Ieri în tară, Vremea s-a mîntuit frumoasă și s-a încălzit Cerul în Baneș, Areș și Moldova. Cînd a fost vîrșit, mai mult senin în vestul și nordul țării. Temperatura aerului la orele 14 era cuprinsă între 30 de grade la Berzeasca și 20 de grade la Mîntăuș. În București: Vremea a fost frumoasă, cu cerul variabil. Vîntul a suflat slab pînă la prînz din nord-est. Temperatura maximă a fost de 29 de grade, pe soți, la soare a fost de 56 de grade.

Timpul probabil pentru zilele de 8, 9 și 10 august 1965. În tară: Vremea călduroasă, cu cerul variabil, mai mult senin în jumătatea de sud-est a țării. În rest se vor produce înnoirii mai accentuate și vor cădea averse locale. Vînt etab pînă la prînz din sectorul vestic, cu intensificări în Ardeal. Temperaturile se vor menține ridicate la început, apoi vor scădea ușor. Minimile vor fi cuprinse între 10-20 grade. Iar maximele între 25 și 33 de grade, local mai ridicate. În București și pe litoral: Vremea călduroasă, cu cerul variabil, mai mult senin. Vînt slab pînă la prînz din vîntul de sud și din nord-est. Temperaturile sînt ridicate la început, apoi în scădere ușoară.

„Organizația de bază organizează activul fără de partid, alcătuit din oameni ai muncii care s-au remarcat în activitatea profesională și obștească, ajutându-i să-și însușească ideologia și linia politică a partidului, mobilizându-i la îndeplinirea hotărârilor partidului”.

(Din Statutul Partidului Comunist Român)

PUTERNIC ANCORAT ÎN MASE

Trei oameni de profesii diferite — un inginer din Gova, un textilier din Sebeș și un țărăn cooperant din Stoieni — au fost solicitați să răspundă la aceeași întrebare: „CE VA INDEMNAT SĂ LUCRAȚI ÎN ACTIVUL FĂRĂ DE PARTID AL ORGANIZAȚIEI DE BAZĂ?”

— Întrebarea atinge un resort intim. Fiecare om are propria lui unitate de măsură: dorința, aspirația. El bine, dorința mea și-a găsit o realizare în fluxul general al țării, în acest continuu proces de înnoire a ei, gândit și condus de partid. Este o legătură directă între partid și om. Sau poate nu o legătură, ci aceeași ființă. Cu asta cred că am răspuns la întrebare (DORIN IONESCU, inginer).

— Când ia organizația de partid de la noi o hotărâre, parcă m-ar fi întrebat și pe mine. E tot una. Și dacă e tot una hotărâre, tot una să fie și munca. Vreau să dau tot ce pot. Așa gândesc și alți tovarășii de-a mei. (ȘTEFAN GHUNTER, textilier).

— Am văzut multe, am trăit multe. Și spun că e înfrântă dată când un partid a găsit calea spre inima noastră. M-am apropiat de partid pentru că partidul îl simt aproape de noi, una cu noi, cu poporul. (FLOREA URLESCU, țărăn cooperant).

— În jurul partidului, al organizațiilor sale de bază există un proces general de creștere a oamenilor. Congresul al IX-lea al P.C.R. ne-a arătat că una dintre căile de sporire a autorității și influenței noastre este preocuparea continuă pentru întărirea rindurilor partidului. Activul fără de partid este în felul său un accelerator al energiei și inițiativă creatoare.

Ascultând aceste judecări aprecieri ne-am amintit instantaneu de o altă situație. La Sebeș, mulți tovarășii din comitetul orășenesc știu pe de rost cîți oameni sînt în activul fără de partid în întreprinderile orașului. „A-veți, tovarășii, peste o mie, stăm bine!” Dar mai mult nu se putea obține de la ei — ce fel de oameni sînt în acest activ, cum sînt ei îndrumați, în ce acțiuni sînt antrenati etc.

— Cum apreciați dumneavoastră un asemenea punct de vedere? — I-am întrebat pe tovarășul Ion Botgros.

— Mă rog, nu știu ce fac eu acolo, dar știu în schimb că și la noi a existat într-o vreme tendința de formalism, aceea de a umple tablele lungi cu nume de oameni, de a fi cit mai mulți la număr și atât. Am combătut această

astfel, mobilizând activul fără de partid. Am urmărit un dublu scop: să asigurăm analize, acțiuni noastre, o largă participare a oamenilor și, totodată, să obișnuim pe cei din activul fără de partid cu sarcina obștească și cu astfel de metode proprii muncii de partid. Pentru stimularea interesului general față de problema în discuție, organizația de bază a inițiat dezbateri, în adunarea generală sau în grupele sindicale, unde au prezentat referate maiștri cu experiență și muncitori cu înaltă calificare din activul fără de partid. Unii dintre ei au fost repartizați în colective de descoperire și valorificare a rezervelor interne, alții au ajutat la organizarea unor schimburi de experiență.

— Noi îndreptăm atenția activului fără de partid și-i dăm sarcini obștești în principalele direcții în care acționează organizația de bază, acolo unde trebuie să determinăm o schimbare.

Un alt exemplu. Apăruseră în presă documentele Congresului partidului. Se punea chestiunea

s-au orientat bine îndrumând pe cei din activul fără de partid spre diferite forme de învățămîntului de partid potrivit cu pregătirea și dorința fiecăruia. Are mare însemnătate această muncă diferențiată, atât în educarea și în repartizarea sarcinilor. Fiecare om are calitățile și lipsurile, dorințele și inclinațiile lui. Ele trebuie cunoscute. Cu fiecare se cere să muncim altfel. Este locului acțiunea forța transformatoare a organizației de partid. Sintem de părere că în măsura în care lucrezi cu fiecare om altfel, în aceeași măsură se apropie el de calitățile comunistului. O altă concluzie este aceea că este util, eficient să folosim acest activ în direcțiile cele mai necesare — și cînd spun asta mă gândesc la studiile economice pe care le facem, la analizele de producție cu scopul de a determina schimbări calitative.

— Pentru asta trebuie să aveți în activul fără de partid oameni competenți, în măsură să dea o soluție.

— Avem asemenea oameni. Spre ei ne-am și orientat. Oamenii care s-au evidențiat în producție și în activitatea

exemplu, să-l urmeze oamenii. Și-l urmau. Era harnic, se bucura de prestigiu. Oamenii spuneau adeseori: „Ehei, bun ar fi în treaba asta Costache Diaconu!”

— Te văd mereu în preajma sectorului viticol — i-a spus o dată secretarul comitetului de partid, — spune, îți-ar place să lucrezi la vie?

— De, mi-ar place. Ar fi ceva treabă de făcut aici.

Secretarul i-a propus președintelui să-l trimită la școala de brigadier viticol. S-a întors Diaconu după nouă luni. Brigadier. Și parcă mai aprins. Iar după doi ani a intrat în partid.

— Eu așa gândesc — spune tovarășul Gheorghe Udrescu, secretarul comitetului de partid — educația nu se face numai cu cartea în mînă. În viață, sarcina concretă verifică omul.

Adeseori, organizațiile de bază din cooperativa agricolă de producție cer oamenilor din activul fără de partid să informeze adunarea generală a comunității despre felul cum își îndeplinesc sarcinile. Eficiența — lată criteriul de apreciere a întregii munci.

Ceea ce pare de neînțeles este faptul că nu prea de-

alci reversul medaliei. Activul fără de partid este ca și inexistent. Tovarășul Constantin Stanca, secretarul comitetului de partid, spunea: „Îi invităm la adunările noastre generale, îi îndrumăm spre formele învățămîntului de partid. Ce am mai putea face?”

„E drept, n-am organizat un schimb de experiență în problema activului fără de partid” — spun tovarășii de la comitetul raional. Nimic de zis, schimbul de experiență are rolul său, este absolut necesar. Dar în munca de partid mai există și instruirea birourilor organizațiilor de bază, controlul îndeplinirii sarcinilor. În Statut se precizează limpede că „organizația de bază organizează activul fără de partid, alcătuit din oameni ai muncii care s-au remarcat în activitatea profesională și obștească, ajutându-i să-și însușească ideologia și linia politică a partidului, mobilizându-i la îndeplinirea hotărârilor partidului”. Sint, prin urmare, două direcții esențiale — una privind educarea activului fără de partid, alta antrenarea la îndeplinirea hotărârilor organizației de

sustin acțiunea de ridicare a calității.

ANA CRĂCIUN: „...și organizăm cit mai bine munca în secție, să fim exemplu de disciplină în producție. Cum vedeți, îndatoririle obișnuite, de serviciu. Le are oricare om al muncii. În alte locuri, cei din activul fără de partid, pe lângă cerința firească de a fi exemplu în producție, sînt antrenati în tot felul de activități obștești. Unii sînt în colectivele de redacție ale gazetelor de perete, fac parte din colectivele de valorificare a rezervelor producției, participă la popularizarea hotărârilor partidului, prezintă în adunări referate despre felul cum muncesc în producție, participă la acțiuni obștești de gospodărire și înfrumusețare a uzinei, a comunei.

— Nouă nu ni s-au dat asemenea munci, au răspuns cele trei femei.

— Noi am repartizat sarcini cu caracter politic numai membrilor de partid — a precizat tovarășul Albu. — Cred că așa se procedează peste tot.

— Dimpotrivă, nu-l deloc așa. Vă dăm un exemplu din raional dumneavoastră. De pildă, la G.A.S. Apoldu de

„Dar poate că acest caz, de la întreprinderea „Căprioara” este cu totul izolat, o întâmplare. Să mergem și la alte întreprinderi din Sebeș. Bunăoară la fabrica de confecții și tricotaje „Sebeșul”, cea mai mare întreprindere din oraș. Constatările sînt asemănătoare: în general organizațiile de bază se preocupă de educarea activului fără de partid. Se tin constatări și conferințe, membrii activului sînt cuprinși în formele învățămîntului de partid, sînt informați cu regularitate asupra celor mai recente hotărâri de partid. Dar cînd este vorba de cealaltă latură a muncii cu acest activ — mobilizarea lui la îndeplinirea hotărârilor partidului, cu sarcini obștești concrete — aici lucrurile stau cu totul altfel. Se confundă sarcinile profesionale de serviciu, strict obligatorii pentru fiecare, cu cele proprii muncii de partid.

— Pentru a lămurii pînă la capăt această problemă ne-am adresat tovarășului MIRCEA STAN, secretar al comitetului orășenesc de partid.

— Nu considerați că parafrazel din Statut, care precizează atribuțiile privind activul fără de partid, este interpretat unilateral în unele organizații de bază? Se are în vedere, după părerea noastră, numai latura educării acestui colectiv, nu și cealaltă, la fel de importantă, privind folosirea activului fără de partid în acțiunile organizației de bază.

— Ba li se dau sarcini concrete, sarcini pe linie de producție.

— Și dacă n-ar fi în activul fără de partid, muncitorul n-ar trebui să le îndeplinească?

— Ba cum să nu! Nu putem spune că pînă la urmă am reușit să ne lămurim cu tovarășul Mircea Stan asupra diferenței sau, mai bine-zis, a raportului dintre obligația profesională și sarcina obștească.

Poate este cazul să amintim cele spuse de tovarășul Petre Munteanu, secretarul unei organizații de bază de la întreprinderea textilă din localitate:

— Numai la noi în fabrică avem în activul fără de partid 260 de oameni. Dar cîți vor fi în toate întreprinderile, în toate unitățile din agricultură? Sute de mii. Vă dați seama ce potențial reprezintă? Nu poate fi numai indiferent cum muncim cu acești oameni, cum le netezim calea spre o înaltă conștiință, cum îi mobilizăm la acțiunile noastre.

DESPRE MARELE ACTIV FĂRĂ DE PARTID AL ORGANIZAȚIILOR DE BAZĂ

Pagină realizată de Ștefan ZIDĂRIȚĂ și Gheorghe VLAD

tendență cu toată hotărârea, la vremea ei, este cam mult de atunci. Mă surprinde că mai sînt azi organizații de bază unde se manifestă aceasta. Dar să revenim la noi. Spunem că acest activ este un accelerator...

— Și, în același timp, un animator, una dintre multele forme de legătură a partidului cu masele cele mai largi.

— Da, așa îl apreciem noi. Și-a dovedit de mult utilitatea, eficiența. Membrii de partid au în acțiunile lor un ajutor, o rezervă — activul fără de partid.

— Se pare că vă gândiți la o anumite întreprindere, la un exemplu.

— Mă gândeam, da, la Gova, la uzina de produse sode. E o poveste. Pe la începutul anului uzina, deși își realiza planul, avea încă mari posibilități. Sînt acolo lucruri interesante. Rezultatele bune obținute se datorase tocmai capacității organizațiilor de bază de a mobiliza întregul colectiv, cu ajutorul activului fără de partid. Dar nu-i mai bine să aflăm chiar de la ei cum au reușit să facă din uzina lor o uzină fruntașă?

unei largi popularizări în-cir fiecare om să cunoască perspectiva țării în viitorii ani și sarcinile ce revin uzinei. Cei din activul fără de partid au fost solicitați să desfășoare la rîndul lor, alături de comunisti, discuții la locul de muncă, în blocuri, în cartier, pentru popularizarea documentelor Congresului. Era o sarcină cu caracter politic. Mulți au devenit

ajutând adevărați agitatori, ajutând comunistii, organizația de bază în această importantă și permanentă muncă de purtători ai cuvintelor partidului.

— Ați analizat vreodată, în acest an, cu birourile organizațiilor de bază, munca activului fără de partid? I-am întrebat pe tovarășul Alexandru Ștefănescu, secretarul comitetului de partid al uzinei.

— Am luat în discuție munca organizației de bază din secția sodă calcinată pentru educarea activului fără de partid și mobilizarea lui la acțiunile organizației. Au participat toți ceilalți secretari. De altfel, munca noastră cu activul fără de partid este o obligație statutară. O sarcină importantă, cu caracter permanent.

— Se presupune că ați tras și unele concluzii de o însemnătate mai generală. Ar putea interesa și pe alții. Vorbim-ne despre acestea.

— O concluzie ar fi aceea că birourile organizațiilor

obștească — mecanici și operatori chimisti, ingineri și maiștri, în total o sută și doi.

— Am vrea să vă aflăm părerea în privința criteriilor de selecționare. Secretarul comitetului de partid de la Combinatul de industrializare a lemnului din Rîmnicu Vilcea afirma ieri că, la selecționare, cei din activul fără de partid ar trebui să îndeplinească aceleași condiții, mai bine spus să aibă aceeași pregătire ca și candidații de partid dinaintea Congresului.

— Așa v-a spus el?

— Nicel un cuvînt în plus de la noi.

— Îmi pare o pretenție exagerată. De unde să luăm oameni gata formați? Tocmai asta e rostul muncii cu activul fără de partid: să formăm mereu alți oameni. Este o investiție serioasă, dar merită tot efortul.

— Prin urmare, opinați și aici pentru o muncă în perspectivă?

— Mai ales pentru o muncă în perspectivă. De altminteri lucrurile sînt pur destul de limpezi: dacă activul fără de partid reprezintă una din formele legăturii partidului cu masele, o pepinieră, atunci să lăsam această pepinieră să se dezvolte în cadrul procesului său firesc. Știm ce soiri am plantat, le-am ales doar noi înșine. Datoria noastră este să le îngrijim. Mulți, foarte mulți oameni din acest activ au devenit și vor deveni membri de partid.

Un punct de vedere just.

DOUĂ DIRECȚII ESENTIALE

La Stoieni de Argeș se află o cooperativă agricolă de producție fruntașă pe raion. Aici muncesc și Constantin Diaconu. Cînd se vorbea de o acțiune obștească era primul: în brigadă pe cîmp, muncea cit doi. Deschis, inimos, a atras atenția oamenilor. Cînd i s-a propus să facă parte din activul fără de partid, Diaconu a zis: „Dar sînt cam uste, eu am în cap multe, să nu fac niscai buclucuri”. Și cam ce ai în cap? — I-a întrebat secretarul organizației. „Mă gândesc

la niște treburi gospodărești care nu se fac cum trebuie”.

„Bine, Constantine, bine să te gîndești la asta. Uite că ai și luat prima sarcină”.

Ca și ceilalți șaptezeci și cinci din activul fără de partid, Diaconu a fost îndrumat spre învățămîntul de partid. I s-au cerut articole la gazeta de perete. A mobilizat oamenii la electricizarea centrului comunei. Și anul trecut a făcut 350 de zile-muncă la cooperativă. Spunea că trebuie să fie

parte, chiar în cooperativa agricolă de producție vecină, la Galicea, lucrurile stau cu totul altfel. Pe scurt, avem

bază prin sarcini concrete. Amînduoa laolaltă duc la educarea și formarea omului înaintat.

CÎND LUCRURILE SE CONFUNDĂ

— În activul fără de partid avem oameni buni și înimoși, spunea tovarășul Nicolae Albu, secretarul unei organizații de bază de la întreprinderea „Căprioara” din Sebeș. Și ca să dovedească aceasta a invitat la organizație trei muncitori din secție. Într-adevăr femei harnice, evidente în muncă, stimate de colectiv. Le-am pus tuturor aceeași întrebare:

— Sînteți în activul fără de partid. Ce sarcină concretă aveți?

EMILIA POPESCU: Sînt în acest activ de aproape 3 ani. Am ce sarcină să ajut tovarășele din brigada pe care o conduc să-și ridice calificarea, să dăm numai lucru de calitate.

MARIA CIGMAIAN: Eu am sarcina să-mi îmbogățesc cunoștințele profesionale și să

O SCRISOARE ÎN LOC DE CONCLUZIE

Tovarășul Nicolae Alboiu, secretar al comitetului de partid de la Combinatul de industrializare a lemnului

din Rm. Vilcea, afirma: „Creșc mult cerințele muncii noastre cu activul fără de partid. Mai ales acum, în

lumina documentelor Congresului P.C.R. Renunțarea la stagiul de candidat de partid, necesitatea stringenței conti-

nue a legăturilor partidului cu masele largi impun ridicarea pe o treaptă mai înaltă și a muncii cu activul despre care vorbim”.

L-am rugat pe tovarășul Alboiu să se sfătuiască și cu alți membri ai comitetului și să ne informeze de intențiile neașteptate ei să întreprindă în această direcție, în viitorul imediat. Tovarășii au trimis redacției o scrisoare pe care ne îngăduim să o folosim ca un fel de concluzie la ancheta noastră. (Textul scrisorii îl publicăm alăturat).

—

Fără pretenția de a fi un etalon, scrisoarea aceasta a tovarășilor de la C.I.L. Rm. Vilcea are totuși menirea de a circumscrie sfera largă a muncii organizației de bază cu activul fără de partid. Și ceea ce este deosebit de important, problema aceasta este privită în complexitatea ei, urmărindu-se deopotrivă atât formarea, educarea politică a activului fără de partid, cit și atragerea lui mai directă, mai eficientă la traducerea în viață a sarcinilor trasate de partid.

CU FIECARE ALTFEL

Ne vom opri asupra citorva momente mai semnificative.

Povestește ALEXANDRU STURZU, operator principal: Într-una din zile am fost anunțat să participăm la adunarea generală a organizației de bază. Ni s-a spus din vreme că se va discuta cum să accelerăm ritmul de creștere a productivității muncii. Asta înseamnă că trebuia să mă pregătesc, să discut cu tovarășii mei. Știam că secretarul organizației ne va întreba, așa cum face el mereu: „Să-i ascultăm și pe tovarășii din activul nostru fără de partid. Ce spuneti, tovarășii?” Căci întotdeauna cînd se ia o hotărâre, ni se cere părerea și nouă.

În adunarea generală s-a stabilit să se înceapă un studiu economic în secție, să știu de unde să apucăm lucrurile, încotro să ne îndreptăm. În colectivul de analiză am intrat, alături de membrii de partid, și cîțiva dintre noi. Mi s-a spus „Acolo unde

lucrezi, tovarășe Sturzu, nu avem membri de partid. Ai sarcina de răspundere de a informa oamenii de cele ce-am hotărît și să le ceri părerea, să le ceri propuneri, cum văd ei că pot ridica productivitatea muncii”. Ne-am gîndit cîteva zile și am făcut propuneri bune. Pe urmă am mai primit o sarcină.

— Care anume?

— S-a văzut atunci că schimbul B era în urmă. Biroul organizației de bază a putut din alte schimburi cîțiva operatori principali cu experiență, membri de partid. Am fost mutat și eu.

— Și cum s-au sfîrșit lucrurile?

— Păi așa cum trebuia. Bine. Cu toții am ridicat schimbul la suprafață. Și acum merge singur înainte.

Reluind ideea, secretarul organizației de bază, Petre Dude, ne-a spus:

— Toate organizațiile de bază din uzină au procedat

Plecarea delegației Partidului Socialist Italian

Delegația Partidului Socialist Italian, condusă de Giacomo Brodolini, secretar național adjunct al P.S.I., a părăsit vineri dimineața Capitala. Din delegația au mai făcut parte Paolo Vittorelli, membru al Direcțiunii, șef al Secției Internaționale a Direcțiunii P.S.I., și Giovanni Finocchiaro, membru al Consiliului Național, șef adjunct al Secției Internaționale.

La plecare, pe aeroportul Băneasa, delegația a fost condusă de tovarășii Ștefan Voitec, membru al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., și Mihai Dalea, secretar al C.C. al P.C.R. A fost de față Vittorio A. Fari-nelli, însărcinatul cu afaceri ad-interim al Italiei la București. (Agerpres)

Cronica zilei

CU PRILEJUL ANIVERSĂRII ELIBERĂRII POLONIEI DE SUB JUGUL FASCIST

Vineri după-amiază, la Cluj, în sala uzinelor „Carbochim” a avut loc o adunare consacrată celei de-a 21-a aniversări a eliberării Poloniei de sub jugul fascist, la

care au participat numeroși oameni ai muncii din întreprinderile și instituțiile orașului, reprezentanți ai organelor locale de partid și de stat. Au fost de față membri ai Ambasadei R.P. Polone la București.

Au luat cuvântul ing. Valerian Manglurea, inginer-șef al uzinelor „Carbochim”, și Wiesław Soblerajski, ambasadorul R. P. Polone la București.

În încheierea adunării, cei prezenți au vizionat un film documentar despre Polonia de azi și filmul artistic „Lege și forță”.

Cu același prilej, în uzină a fost deschisă o expoziție de fotografii care înfățișează realizările Republicii Populare Polone. În cei 21 de ani de putere populară.

(Agerpres)

Congresul național de microbiologie

Între 15 și 18 septembrie va avea loc la București Congresul național de microbiologie, organizat de Societatea de patologie infectioasă a Uniunii Societăților de științe medicale din R. P. Română. La congres vor participa, pe lângă 500 de microbiologi români, și numeroși invitați din peste 20 de țări ale lumii.

SPORT

Campionatul mondial universitar de șah

În cadrul rundei a 7-a a întrecerilor de șah de la Sineio, echipa noastră a înfrânt formația Cehoslovacia și scorul este egal 1,5-1,5, o partidă fiind întreruptă. Aceleși scor s-a înregistrat și în întâlnirile Olanda-Danemarca și Ungaria - Anglia. În meciul Israel - R. D. Germană scorul este 0,5-0,5 (3). Rezultatele partidelor întrerupte din runda precedentă sînt următoarele: Israel - România 2,5-1,5; U.R.S.S. - Danemarca 3-1; R. D. Germană - Olanda 2,5-1,5. În clasament conduce U.R.S.S. cu 17 puncte, urmată de Israel - 15 (3), Cehoslovacia - 13 (1), România și Danemarca cu câte 12,5 (1).

Dinamo-Reggio Emilia la box

Astăzi seară de la ora 19,30, pe stadionul Dinamo, echipa de box Dinamo București înfrînge în meci amical formația italiană Reggio Emilia. Marți 10 august boxerii italieni vor evolua la Galați.

LOTO CENTRAL

La tragerea Loto din 6 august 1955 au fost extrase din urnă următoarele numere: 00 26 90 34 53 84 42 24 1 6. Premii suplimentare: 90 85 82. Fond de premii: 781 550 lei.

(Urmare din pag. 1-a)

Da, pentru că au avut multe de suferit; nu, pentru că uneori fac victime printre persoane complet nevinovate. Guvernul ar trebui să înțeleagă că așa nu se mai poate: trebuie să recunoască că sudiiștii sînt egali noștri, dacă vrem ca ei să ne recunoască drept frați ai lor, ca ei să se simtă și ei aceleiași țări. Altfel, unitatea Sudanului este în primejdie.

Cyber Khan, originar din Juba: — Cei din nord ne-au tratat tot timpul ca sclavi, ca servitori. Dacă-ți vezi la Khartum și veți constata că toți servitorii, toți văscătorii de ghete, toți cei săraci sînt negri din sud. Or, și arabii din nord, și negrii din sud sînt cetățeni ai aceleiași țări. Numai că pentru unii patria înseamnă drepturi, iar pentru alții — lipsa oricăror posibilități de afirmare. Iată de ce s-au răscolit sudiiștii.

Hassan Khariba, funcționar guvernamental în Wau: — Lucrez de 12 ani în sud și în tot acest timp am avut multe de îndurat. De mult că mi s-a plecat de acolo, dar m-am căsătorit cu o fată din sud, am copii. Am rămas împreună și la bine și la rău. Cred că nu este greu să se înțeleagă cei din nord cu cei din sud. Eu mă înțeleg foarte bine cu soția mea. Sudanul este patria noastră comună — a arabilor și a negrilor.

Vorbitorii au relevat că nu există contradicții de neîmpăcat între nordul și sudul Sudanului. Ba, mai mult, spunea un interlocutor, lăchăria moștenită lăsată de colonialism, dezvoltarea economică și socială a țării impun unirea eforturilor întregului popor. Nu poartă nici un fel de acord cu părerea aceluia din nord că și din sud, care consideră că numai munca unită a poporului, curmarea ciocnirilor singeroase pot opri agravarea dificultăților economice și constituie sîmbul principal de valorificare a avantajelor independenței cucerite cu jertle grele.

Dansul este întrerupt de împușcături

În Sudan, cînd se vorbește despre „sud” oamenii au în vedere cele trei provincii meridionale — Nilul Superior, Bahr el Ghazal și

RĂSFONDIND PRESA STRĂINĂ

Realizarea promisiunilor — pentru mai tîrziu

LA LIBRE BELGIQUE

Comentarii noiile „măsurilor de austeritate” anunțate de guvernul englez, Robert Lacoste scrie în ziarul „LA LIBRE BELGIQUE”.

„Heath preia conducerea partidului conservator în momentul cînd Wilson trebuie să facă față unor critici aspre în cadrul propriului său partid, alți pentru politica sa în Asia, considerată prea înfăptuită de Stalker Unite, cit și pentru măsurile de austeritate extrem de severe care contrazic promisiunile sale electorale. Frumosul program de construcții de școli, spitale, de locuințe mari mari pentru pensionari și asigurări sociale etc., a trebuit să fie subit abandonat sau, cel puțin, amînat pentru mult timp.

De ce aceste măsuri nemiloase care, pentru a treia oară de la luarea puterii de către laboriști, în octombrie anul trecut, restrîng puterea de cumpărare a publicului și serviciile sociale? Pe scurt, măsurile luate de guvern urmăresc reducerea cheltuielilor.

Aceste restricții, impuse de nevoia de a reduce în sfîrșit deficitul balanței de plăți, devenit cronic, au fost oare dictele de tapet noi, de natură deosebit de neliniștitoare? Aceasta este întrebarea care se pune. La 15 iulie, ministrul de finanțe, Callaghan, arăta clar că nu are în vedere noi măsuri economice. Și totuși, cu cîteva zile mai tîrziu, Wilson a anunțat noua serie de măsuri de austeritate. Or, în acest interval, Callaghan s-a dus la Paris, iar la 22 iulie a participat la un dinu cu colegul său francez, Giscard d'Estaing. Acesta a arătat că un acord general (sau cel puțin european) trebuie să precedă convocarea conferinței monetare propuse de S.U.A. pentru a modifica sistemul actual care acordă, de peste 30 de ani, dolarului și lirei sterline o putere asemănătoare celei a aurului. De aceea, elitudinea guvernului francez e considerată răspunzătoare pentru măsurile de urgență holțite de guvernul englez. Se preținde, de asemenea, că Wilson a impus ministrului său de finanțe aceste măsuri de austeritate pentru a combate zvonurile de dezvoltare care se răspîndesc din nou.

Comentariile presei nu îndeamnă deloc la opoziții.

„EVENING STANDARD” preținde că rezervele Băncii Angliei au scăzut din nou în iulie, dar că înfrîngerea reală a pierderilor este camuflată pentru a nu alarma publicul. „Noi ne temem, scrie ziarul, că situația este cu adevărat neplăcută”. Dar, continuă ziarul, „Wilson nu a acționat oare prea devreme? Ce se va întâmpla dacă statisticile comerciale se înrăutățesc și mai mult, sau dacă alte evenimente neprevăzute afectează ierghi lira sterlină?” Ziarul „SUN”, la rîndul său, apreciază că „Anglia a cheltuit pînă în prezent mai mult decît puținea și a trăit deasupra posibilităților sale”.

Era, fără îndoială, necesar ca enormul deficit al balanței de plăți care paralizează economia engleză să fie redus. Aceasta nu împiedică însă ca măsurile ordoonale de Wilson să-l aducă multă impopularitate. În rîndurile laboriștilor i se reproșează că uită promisiunile electorale. Printre ei își face loc temerea că va exista somaj în timpul iernii. La rîndul lor, conservatorilor vor exploata cu siguranță situația pentru a-i învinui pe laboriști de criză economică. În realitate, răspunderile sînt împărțite și se înfrîng pe mai mulți ani.

Fapt este că slăbiciunea lirei sterline rămîne alarmantă. Aripa stînga a partidului laborist îl reproșează lui Wilson că nu a redus suficient cheltuielile militare, și anume cele necesare pentru campania din Malaezia, și că a sacrificat interesele clasei muncitoare. Dar Wilson nu avea de ales, după cum a explicat el, celor douăzeci și doi de bancheri mai importanți din țară, în cursul dinulei pe care li l-a oferit.”

În ziarul „LE FIGARO” Daniel Norman se referă la repercusiunile pe plan politic intern ale noulor măsuri de austeritate din Anglia.

„Încă din 29 iulie — scrie autorul — H. Wilson s-a aflat într-adevăr sub înfrîngerea al criciilor opoziției conservatoare — care urmărea să exploateze impopularitatea lui impopularitatea

publicat un comunicat foarte dur; T.U.C. îl pune pe aceștia în gardă în legătură cu serioasa neliniște provocată în rîndurile sindicatelor de hotărîrea guvernului de a amîna punerea în aplicare a unor „reforme sociale” care ar fi trebuit realizate „de mult timp”.

Numai delorilor intervenției personale în feja comitetului de conducere, Wilson și J. Callaghan au reușit să împiedice, cel puțin provizoriu, o manifestare asemănătoare cu revolta care moșnește în sînul partidului. Dar oricare ar fi pericolele, este puțin probabil ca H. Wilson să cedeze unor asemenea presiuni.”

„Chombe luptă pentru putere în Congo”

Die Presse

Intr-un articol cu titlul de mai sus, ziarul austriac „DIE PRESSE” scrie:

Chombe și președintele Kasavubu au intrat într-o rivalitate deschisă. Acesta din urmă se teme că primul ministru ar putea să-și însușească împuterniciri prea mari și să submineze competențele președintelui. S-ar putea ca această temere să nu fie cu totul nejustificată. Chombe la rîndul său îi suspectează pe Kasavubu și pe un mic grup de membri ai cabinetului din jurul președintelui, care provin din tribul Bakongo, că doresc să-l înlăture, pe el, omul din Katanga, cu ajutorul unui truc.

Sub pretextul de a veghea asupra respectării constituției, Kasavubu îi cere lui Chombe să demisioneze înainte de intrarea noului parlament. Dar Chombe, nici nu se gîndește să se lase anihilat acum cu ajutorul unei formule constituționale. El știe foarte bine cum se poate realiza așa ceva în Congo. El cunoaște sărăcia și mizeria, care mai sînt atît de mari încît chiar deputații au nevoie stringentă de bani; în schimbul unei sume corespunzătoare, ei ar putea da votul lor u-nu prim-ministru mai comod, care să nu fie originar din Katanga.

Chombe știe că pretențiile de trib ai lui Kasavubu se află în apropierea acestuia, în timp ce oam-

nenii săi se află la o distanță de peste 2000 de km, în Katanga. De aceea el nu doarește o conștințare deschisă, ci întoarce ascuțit și afirmă că rîndul său că, potrivit constituției, el este obligat să rămîna în funcție pînă la alegerea noului președinte.

„Dat fiind că constituția nu conține prevederi exacte, fiecare din cei doi rivali își poate susține concepțiile. Avînd în vedere că nici președintele și nici prim-ministrul nu este dispus să cedeze ce-luialt locul, se pare că Congo se îndreaptă din nou spre o criză guvernamentală.”

Pentru a sonda în ce măsură pot conta pe sprijinul maselor, Chombe și ministrul său de Interne, Munongo, un katanghez devotat lui, au efectuat o experiență ca să-și încerce forțele. Munongo a fost nevoit să demisioneze din funcția de ministru de interne, fiind numit în cea de guvernator al Katangăi răsăritene. Kasavubu dorea ca un om din echipa sa să devină șeful securității naționale, să preia funcția de ministru de interne. Lupia s-a soldat în favoarea lui Kasavubu, al cărui candidat a preluat funcția de ministru de interne, dar Chombe nu se gîndește nicicînd să renunțe la putere.

În cîteva zile, cele trei provincii, cu excepția orașelor Malakal, Wau și Juba, au ajuns sub controlul răscolitelor, care ucidu pe toți arabii ce le cădeau în mîna. În urma represaliilor care au urmat, sute de persoane au fost ucise.

Acestea au fost evenimentele premergătoare independenței cucerite la 1 ianuarie 1956. După un timp lucrurile păreau să ia o cale favorabilă. Dar regimul militar instaurat în 1958 a trecut la folosirea forței pentru a „pacifica” cele trei provincii. Ahi morți și sute distruse; circa 100.000 de oameni au luat calea refugului. Mulți însă s-au ascuns în păduri, continuînd lupta cu arma în mîna.

Printre sudiiști sînt unii care văd rezolvarea problemei prin crearea unui stat federal sudanez în timp ce alții consideră că sudul trebuie să se separe de nord.

O dată cu începerea sezonului ploios, Nilul Alb s-a revărsat pe suprafețe întinse, împiedicînd trupele guvernamentale să se deplaseze. În forțele insurgente din sud acționează după un plan de ambasambu, care să le permită suprimatea administrației „nordiiștilor”. Luptele singeroase continuă. Guvernul sudanez a respins cererea unor lideri politici sudiiști de a convoca o nouă conferință a „meselor rotunde”.

Recurgerea la forță pentru rezolvarea problemei sudului a mai fost încercată de cîteva ori în trecut, fără nici un rezultat; ea poate numai să creeze noi și noi dificultăți. După părerea observatorilor politici din Sudan, această problemă poate fi soluționată numai pe cale pasnică, prin satisfacerea aspirațiilor populației din sud. O asemenea cale cere, desigur, eforturi de ambele părți, multă înțelegere, răbdare și, totodată, încetarea oricăror intervenții din afară.

Aparent, poporul sudanez pare un conglomerat de triburi și comunități, fără aspirații și afinități comune. Cu toate acestea, în rîndul locuitorilor din nord și din sud predomină sentimentul că tot sînt fiii aceleiași țări și că, împreună, trebuie să contribuie la unitatea și progresul ei.

DE CE NU MAI SUNĂ TAM-TAMUL?

existente în centrul Africii, constituie îngrămădirii de țesut și bețe de bambus, ce nu pot oferi un adăpost sigur în timpul ploilor equatoriale.

Membrii triburilor — bărbați și femei — poartă o îmbrăcămintă simplă; dar unii nu poartă nici un fel de vestiment. În timpul regelului militar, guvernatorul Juba, capitala provinciei Equatoria, a luat hotărîrea să nu mai permită oamenilor din triburi să intre în oraș în pielea goală. Și cei care veneau la Juba să-și vîndă produsele și să-și cumpere cele necesare erau opriți la marginea orașului. Atunci, pe cite un trib întreg se cumpăra o singură pereche de pantaloni. După ce o persoană își încheia treburile în oraș, se întorcea la locul de înălțare pentru a da pantalonii altuia, care aștepta rîndul.

Tribul Latak, din provincia Equatoria, este vestit prin dansurile ritmate. Rar mai sună acum tam-tamul! Și atunci, adesea dansul este întrerupt de împușcături. Populația locală luptă de multă ani pentru a obține dreptul să fie socotită în rîndul oamenilor. La Bor a avut loc, în zilele cînd mă aflam în Sudan, un atac al răscolitelor împotriva garnizoanelor locale. Ziarele au scris cu lux de amănunte despre crimele comise de „rebeli”. Dar despre represaliile împotriva „rebelilor” cînd se va scrie?

Înainte de a ne apropia de Malakal, capitala provinciei Nilul Superior, pătîndu-ne în zona tropicală. Nu există, cred, pe glob zonă mai mlăștinoasă ca acolo. Apele Nilului Alb se pierd într-o înmăsură mare de vegetație în descompunere Crocodilii și hipopotamii se scaldă în apa mîcîroasă. Ne a-

lele cînd mă aflam în Sudan, un atac al răscolitelor împotriva garnizoanelor locale. Ziarele au scris cu lux de amănunte despre crimele comise de „rebeli”. Dar despre represaliile împotriva „rebelilor” cînd se va scrie?

Înainte de a ne apropia de Malakal, capitala provinciei Nilul Superior, pătîndu-ne în zona tropicală. Nu există, cred, pe glob zonă mai mlăștinoasă ca acolo. Apele Nilului Alb se pierd într-o înmăsură mare de vegetație în descompunere Crocodilii și hipopotamii se scaldă în apa mîcîroasă. Ne a-

europeni, după cum multe dintre dificultățile pe care le întîmpină astăzi se datoresc nu altă altitudinii celor din nord, ci politicii britanice”. La ce folosește însă o asemenea recunoaștere? Locuitorii din sud nu știu cine a dat ordinul să li se răpedască vilele și grînele, cine a dat ordinul ca ei să fie torturați și omorîți, ei vedeau pe cel care execută ordinul, și executantul era mereu același — un arab, un nordist. La acestea s-au adăugat discriminările de tot felul. Cei din sud erau destinați numai la munci necalificate, uneori înjostitoare: ei

primeau salarii mici, erau opriți să-și trimită copiii la școli, să ocaupe posturi în administrație. Proiectele lor erau calcale norădui, iar ei erau nevoiți să îndure lipsuri. Pe de altă parte, colonialiștii au cultivat în rîndurile populației arabe ideea că negrii sînt o rasă inferioară, că ei trebuie să fie doar sclavi sau servitori, iar arabii să-și păine.

Astfel, în decurs de cîteva generații între cele două părți ale Sudanului s-a creat o prăpastie adîncă.

Scînteia care a dezlănțuit răcoala

Din 1955, situația s-a agravat simțitor. În iulie, 300 de muncitori sudiiști au fost concediați de la întreprinderea textilă din Nzara (provincia Equatoria). Demonstrații de protest a muncitorilor a fost înăbușată în sînge; zeci de persoane au fost ucise și rănite. O lună mai tîrziu, în garnizoana din Taiti (provincia Bahr el Ghazal) a avut loc un alt incident: un ofițer arab a împușcat un soldat sudist pentru „indisciplină”. Acest incident a fost scînteia care a dezlănțuit ră-

coala. În cîteva zile, cele trei provincii, cu excepția orașelor Malakal, Wau și Juba, au ajuns sub controlul răscolitelor, care ucidu pe toți arabii ce le cădeau în mîna. În urma represaliilor care au urmat, sute de persoane au fost ucise.

Acestea au fost evenimentele premergătoare independenței cucerite la 1 ianuarie 1956. După un timp lucrurile păreau să ia o cale favorabilă. Dar regimul militar instaurat în 1958 a trecut la folosirea forței pentru a „pacifica” cele trei provincii. Ahi morți și sute distruse; circa 100.000 de oameni au luat calea refugului. Mulți însă s-au ascuns în păduri, continuînd lupta cu arma în mîna.

Printre sudiiști sînt unii care văd rezolvarea problemei prin crearea unui stat federal sudanez în timp ce alții consideră că sudul trebuie să se separe de nord.

O dată cu începerea sezonului ploios, Nilul Alb s-a revărsat pe suprafețe întinse, împiedicînd trupele guvernamentale să se deplaseze. În forțele insurgente din sud acționează după un plan de ambasambu, care să le permită suprimatea administrației „nordiiștilor”. Luptele singeroase continuă. Guvernul sudanez a respins cererea unor lideri politici sudiiști de a convoca o nouă conferință a „meselor rotunde”.

Recurgerea la forță pentru rezolvarea problemei sudului a mai fost încercată de cîteva ori în trecut, fără nici un rezultat; ea poate numai să creeze noi și noi dificultăți. După părerea observatorilor politici din Sudan, această problemă poate fi soluționată numai pe cale pasnică, prin satisfacerea aspirațiilor populației din sud. O asemenea cale cere, desigur, eforturi de ambele părți, multă înțelegere, răbdare și, totodată, încetarea oricăror intervenții din afară.

Aparent, poporul sudanez pare un conglomerat de triburi și comunități, fără aspirații și afinități comune. Cu toate acestea, în rîndul locuitorilor din nord și din sud predomină sentimentul că tot sînt fiii aceleiași țări și că, împreună, trebuie să contribuie la unitatea și progresul ei.

Start cit mai bun pentru recolta 1966

(Urmare din pag. 1-a)

Ce trebuie făcut în prezent pentru a asigura condiții bune de însămînțare a grîului? Așa cum s-a procedat și în anii trecuți, este bine ca solul să fie lucrat imediat ce se strînge recolta. Arătura este cutată în termen scurt schimbînd mod favorabil relațiile solului cu aerul, apa, căldura și favorizează procesele biologice de mare însemnătate pentru menținerea fertilității. De asemenea, în aceste condiții, arătura se face cu rezistență scăzută de tracțiune, cu cheltuieli minime de energie și combustibil, nu se scot bulgări, iar solul se revărsă peste cornușă și se așază într-un strat uniform, afînat. Tocmai de aceea, este necesar să se elibereze fără întîrziere terenul de paie și să se grăbească executarea arăturilor. Deoarece, din cauza temperaturii foarte ridicate ce se menține în această perioadă, evaporarea apelor din sol este deosebit de puternică, arătura trebuie executată în mod obligatoriu cu plugul urmat de grăpă. Întrucît unitățile nu dispun încă de atîtea tractoare care să execute arătura în cîteva zile pe suprafețe mari și să facă față și lucrărilor de recoltare, transport etc. este necesar să se discute cu organizația G.D. toate mișcările la adîncimea de 12-15 cm, pentru ca, prin afînarea solului, să se împiedice evaporarea. Urma, cînd se vor elibera tractoarele, se va ara după ce, în prealabil, s-au răspîndit îngrășămintele.

Si acum, o altă problemă: la ce adîncime facem arătura? Nu trebuie să se are prea adînc, deoarece aceasta se face cu cheltuieli de energie și combustibil. Pentru principalele plante din agricultura țării noastre, porumbul și grîul cultivate pe cîmpozit în stepă și silvostepă, este de ajuns să se are o singură dată într-un ciclu de vegetație și la 20 cm adîncime. Pe solurile brun roșcate de pădure, brune podzolite se are mai adînc de 20 cm. Pe aceste terenuri se găsesc numeroase depresiuni unde solul are un substrat argilos și impermeabil, care determină stagnarea apei la suprafață și împiedică lucrările pe întregă solă, iar recoltele obținute sînt mici. Pentru a se reda circuitul normal acestor suprafețe, se recomandă să se facă o arătură de 40-50 cm adîncime cînd pămîntul este uscat, să se încorporeze 50-60 de tone gunoi de grajd și îngrășămintele cu azot și fosfor la ha. Prin aceste lucrări simple, la Centrul experimental Săftica-București s-au obținut, în medie la hectar, peste 4.000 kg porumb boabe, 2.100 kg floarea soarelui, 82.000 kg sfeclă furajeră și 31.000 kg cartofi.

Pînă la venirea toamnei, vor trebui făcute lucrări de întreținere a ogorului în vederea nivelării și distrugerii buruienilor.

Ing. IOAN AVRAM, președintele Consiliului agricol raional Fetești.

Cele relatate de prof. Stalcu prezintă într-adevăr o mare însemnătate pentru recoltă. Faptul că în acest an cooperatiunile agricole din raionul nostru au realizat o producție de peste 3.000 kg grîu la ha iar gospodăriile de stat — de peste 3.400 kg la ha, se datorează în mare măsură pregătirii din vreme a terenului în care s-a însămînțat grîul. Pentru recolta acestui an, am orientat cooperatiunile agricole să însămîn-

țeze grîul după plante care părăsesc terenul mai devreme, iar rezultatele au fost edificatoare. În cooperatiunile agricole din satele Ogoarele, Tudor Vladimirescu și Ștefan cel Mare, unde pe care mai mare parte din suprafața grîul s-a însămînțat după plante care au eliberat devreme terenul, s-a realizat o producție de 3.400 kg grîu la ha. În schimb, cooperatiiva agricolă Perisoru, semînînd mai mult de 60 la sută din suprafața de grîu după porumb, a obținut numai 2.600 kg la ha.

Ținînd seamă de aceste învățăminte, am recomandat cooperatiivelor agricole de producție să însămînțeze suprafețele mai mari cu grîul pe terenurile eliberate acum, în vară, de diferite culturi. În toate cooperatiunile s-a făcut amplasarea grîului de toamnă. Peste 65 la sută din păsoasele de toamnă vor fi însămînțate în terenurile eliberate devreme. Aceasta este determinată și de faptul că porumbul e întîrziat în vegetație. Despre această problemă și-a spus părerea și tov. inginer ALEXANDRU ROMANESCU, directorul Truștii Gostol-Alexandria: După mine, amplasarea pe teren a grîului prezintă o mare însemnătate pentru sporirea recoltelor. Specialiștii din gospodăriile de stat din cadrul truștii noastre urmăresc ca grîul să fie cultivat pe cele mai potrivite terenuri. Recolta medie de grîu este de 3.173 kg la ha de pe cele 12.900 ha. În toamna trecută, grîul s-a semănat după păsoase în proporție de 85 la sută din suprafață, după prășitoare 10 la sută și restul după leguminoase.

În gospodăriile de stat se acordă o mare atenție folosirii îngrășămintelor chimice. Dar de multe ori sîntem puși în situația să nu le putem aplica la timpul optim din cauză că n-avem cu ce le împărștia. Deși s-a făcut reprofilarea uzinei „7 Noiembrie” din Craiova, nici pînă în prezent nu am primit mașini de împărștat îngrășămintele.

Cînd și cum aplicăm îngrășămintele

Ing. GHEORGHE TUȘA, adjunctul secției de cereale și plante tehnice din Consiliul Superior al Agriculturii:

Cantitățile de îngrășămintele care se livrează agriculturii în acest an pentru cultura grîului vor permite fertilizarea unei suprafețe de circa 2,6 milioane hectare de teren arabil, folosindu-se, în medie, la fiecare hectar, cîte 100 kg îngrășămintele cu azot și 200 kg îngrășămintele cu fosfor.

Consiliile agricole regionale și raionale, specialiștii din unitățile trebuie să vegheze ca îngrășămintele să fie astfel folosite la fertilizarea culturilor, încît să asigure eficiența maximă asupra producției. În acest scop, este bine ca în fiecare unitate agricolă să se analizeze planul de aplicare a îngrășămintelor după evidența din registrul de fertilizare, luîndu-se măsuri pentru folosirea lor la parcelele și culturile cele mai indicate. Îngrășămintele fosfatice și azotoase care se primesc în acest trimestru, cele rămase din trimestrul II și o parte din trimestrul IV se vor da cu prioritate pe terenurile destinate grîului, aplicîndu-le în doze moderate.

Cum apărăm sănătatea plantelor

Ing. FLOREA PAULIAN, șef de laborator la Institutul de cercetări pentru cereale și plante tehnice Fundulea.

Se știe că în sistemul de cultură grîu după grîu se creează condiții favorabile pentru înmulțirea gândacului ghebos — Zabrus. Dar în ultimii doi-trei ani se cunoaște

„quist” din Capitală. Numeroase trenuri trec pe cele peste o sută de kilometri de linie ferată din incinta combinatului. Aici e o operațiune grandioasă pe lângă care nimeni nu poate trece cu indiferență. Un fior te străbate la gîndul că pe platoul de vest al Galațiului, grădile muncii a zeii de mil de oameni, tot peisajul s-a transformat ca prin farmec. O lume nouă înlocuiește lumea patriarhală, încrețită și tristă. La acest capăt de Bărănaș a apărut o peninsula industrială care va influența cu ritmul și forța ei modul de viață al oamenilor.

De nedepărtîți apar nașunile de muncă și frumusețe în viața noastră de azi. Acolo unde răsar o uzină, omul cere și un parc, și o ogîndă de apă și o clădire de locuit frumoasă. Acolo unde apare o întreprindere, apar și oameni care prețind cărți într-o bibliotecă, cinematograful, teatrul.

Orașele țării pășesc astăzi pe o linie ascendentă comună, pline de suflet unei renasteri materiale și spirituale de neconștințat lădă apariția marilor Industrii. Ea a generat tinăra lor frumusețe de astăzi, ea va genera strălucirea lor de mîline. Pe care o întrevădem de acum. În istoricele hotărîri ale Congresului partidului.

Tinăra frumusețe

(Urmare din pag. 1-a)

Țigăna, despre care se știa înainte că e un cartier mizer (în care nu mai pomenim despre locuințele plutoare din Bădălan) a crescut ca un ai doilea centru al orașului modern și se întinde pînă la gura Șirului de unde poate privi cu min de interes spre cetatea Barboși a dacilor și romanilor sau, mai departe, spre colozii de pe platou care sînt vîli de frumusețe în care se pare că e vorba de forță de modelare de atelier de întreținere de laminar de tablă groasă și de spațiu uriaș al unei expoziții industriale. Toate hălele sînt îmbrăcate în pereți de sticlă termoisolantă de culoare albastru-verzucă. Laminorul, pentru ale cărui aliaje s-au construit drumuri speciale spre a fi aduse din port, se întinde pe o distanță de aproape un kilometru. În interiorul lui ar putea fi adăpostiți toți cei o sută de mii de spectatori de pe stadionul „23 Au-

ROMA

Discuții în jurul noului buget

Ziarele italiene publică numeroase rapoarte și comentarii despre proiectul bugetului de stat pe 1966 pe care Consiliul de Miniștri l-a aprobat zilele trecute și care va fi supus discuției și aprobării parlamentului, atunci când acesta își va relua lucrările în septembrie.

Prezentarea bugetului este un fapt politic de primă importanță mai ales în acest an are loc într-un moment în care economia țării trece printr-un stadiu definit de majoritatea ziarelor și specialiștilor „ca o conjunctură dificilă”. Toate aceste surse arată că, din punct de vedere economic, cu toate „măsurile anticonjuncturale” din lunile trecute, situația rămâne încă grea. Chiar dacă producția industriei a crescut, creșterea ei este totuși foarte departe de cea a anilor precedenți. Continuu, pe de altă parte, în mod constant, sporirea costului vieții, care în iunie s.c., comparativ cu iunie 1964, a înregistrat o creștere de 4,4 la sută. În continuare creșterea este și somajul, precum și emigrarea, în timp ce fondul alocațiilor scade (la Milano cu 10 miliarde, la Genova cu 6 miliarde, în industria textilă cu 23 miliarde pe lună etc.) și, în consecință, scade capacitatea de cumpărare a maselor muncitoare. Indicii în această privință sînt și cele 60.000 de cereri pentru cele 700 de posturi de paznici de școli sau cele 125.000 de cereri pentru cele 1.200 de posturi de lucrători necalificați la căile ferate. În același timp, are loc o ofensivă și pe plan judiciar împotriva drepturilor sindicale. Așa, de exemplu, magistratura, prevalându-se de vîndutul — dar încă în vigoare — cod fascist, a deschis procese împotriva a numeroși tero-viari și a conducătorilor lor sindicali, care au organizat și declarat greve. Mai puțin obișnuit este faptul că printre cei ce vor fi judecați sînt și 194 de polițisti. Ei sînt invinuiți de faptul că, în timpul grevei din 30 iunie și 1 iulie a funcționarilor publici, s-au alăturat greviștilor care cereau sporirea salariilor. Sindicatele au protestat împotriva înscenării acestor procese, precum și împotriva învoării unor texte de lege adoptate în timpul regimului fascist.

Contra ziarului „Messaggero”, care vede în buget o chestie administrativă care are asemănări cu cele din anii precedenți, numeroși observatori economici și politici subliniază anumite aspecte focale pentru că — așa cum scrie „Paese Sera” — „din examinarea cifrelor furnizate noi există nici un indiciu al unei noi orientări”. „Unità” este de părere că „renunțarea la reforme pe care o confirmă bugetul de anul viitor este cu atât mai semnificativă cu cît 1966 ar trebui să fie, potrivit intențiilor declarate ale partidelor din coaliția guvernamentală de centru stînga, primul an al politicii denumite de programare, adică primul an al mult discutatului plan de dezvoltare economică a țării”.

Din defale cunoscute rezultă totodată o creștere generală a deficitului bugetar care va fi de 891,5 miliarde de lire. Aceste fonduri vor fi acoperite din sporirea încasărilor din impozite ce vor ajunge la 6.675,6 miliarde, cu o majorare de 419,3 miliarde de lire față de 1965. În sfîrșit, și poate aceste este faptul cel mai semnificativ, bugetul prevede o reducere sensibilă a investițiilor productive ale statului care, față de anul în curs, vor scădea cu 126,4 miliarde de lire. Din acest motiv, ziarul „Corriere della Sera” se întreabă „cum va fi posibilă, în baza acestui buget, ducerea unei politici raionale de programare”?

Astfel, în condițiile permanentei unei situații economice dificile și ale largirii luptei sindicale pentru reînnoirea contractelor naționale de muncă pentru numeroase categorii de oameni ai muncii, prin prezentarea proiectului de buget de 1966 problema economică este lăsată în impas din nou așteptînd opinia publică. De aceste probleme se vor ocupa, desigur, și partidele politice care, ca cele socialist, comunist și social-democrat, își pregătesc congresele lor, convocate pentru această toamnă și chiar și democrat-cresștinii, care și-au convocat, tot pentru această toamnă, consiliul lor național.

Giorgio PASTORE

AFRICA DE SUD

400 000 de persoane arestate în fiecare an

OSLO 6 (Agerpres). — Barney Desai, președintele Congresului populației de culoare din Republica Sud-Africană, a declarat la Oslo, în cadrul unui interviu, că un război civil este inevitabil în Africa de sud.

Desai a spus că în fiecare an circa 400 000 de persoane sînt arestate în Africa de sud. El a calificat închisorile din această țară drept „edificii moderne ale lagărelor de concentrare din Dachau și Belsen”.

Vii reacții față de noile acțiuni agresive ale S. U. A. în Vietnam

Declarația C.C. al Frontului Național de Eliberare din Vietnamul de sud

HANOI 6 (Agerpres). — Postul de radio „Eliberarea” a transmis o declarație a Comitetului Central al Frontului Național de Eliberare din Vietnamul de Sud în care se condamnă hotărîrea Statelor Unite de a trimite un nou lot de 50 000 de militari pentru intensificarea și extinderea războiului în această țară.

După ce arată că această hotărîre reprezintă o amenințare directă la adresa păcii în Asia de sud-est, documentul reamintește declarația F.N.E. din 22 martie 1965 și cheamă întregul popor sud-vietnamez să se unească în lupta împotriva agresorilor imperialiști.

„Sintem hotărîți să înarmăm întregul popor. Chemăm toți tinerii și toate femeile să se înroleze în armata patriotică pentru a intensifica lupta împotriva agresorilor americani”.

Frontul Național de Eliberare adresează un apel poporului din R. D. Vietnam, cerîndu-l să sprijine activ poporul sud-vietnamez, în toate domeniile, pentru a putea înfrînge forțele noastre și a face războiul de rezistență de 10 ori mai viguros”.

Declarația agenției T A S S

MOSCOVA 6 (Agerpres). — Agenția TASS a fost autorizată să declare că hotărîrea guvernului S.U.A. de a trimite în Vietnamul de sud încă 50 000 de soldați este apreciată în cercurile conducătoare din URSS ca o acțiune agresivă ducînd spre extinderea războiului în Vietnam. Oamenii de stat care stabilesc politica Statelor Unite nu trebuie să-și facă părerea greșită că agresivitatea americană va rămîne nepedepsită. Cauza dreaptă a poporului vietnamez va triumfa.

Oamenii sovietici se arată în declarație, au aflat cu minie și indignare despre noul pas al guvernului Statelor Unite ale Americii îndreptat spre extinderea agresivității împotriva poporului vietnamez.

Uniunea Sovietică, devotată principiilor solidarității frățești și internaționalismului proletar, se arată în continuare în declarație, este în mod ferm de partea poporului vietnamez în lupta lui dreaptă împotriva agresivității imperialismului american. Poporul sovietic sprijină declarația din 2 august a guvernului Republicii Democratice Vietnam și condamnă cu hotărîre noul act de agresivitate întreprins de guvernul S.U.A. împotriva poporului vietnamez.

Uniunea Sovietică acordă și va acordă pe viitor tot ajutorul necesar în întărirea capacității de apărare a țării socialiste frățești — Republicii Democratice Vietnam.

Evoluția situației politice din Grecia

ATENA 6 — Corpondentul Agerpres, C. Alexandroaie, transmite în cursul zilei de vineri, regele Constantin al Greciei a continuat sondarea părerilor liderilor politici în legătură cu actuala criză guvernamentală și posibilitățile existente pentru rezolvarea ei.

Primul a fost primit în audiență președintele Comitetului Executiv al partidului Uniunea Democratică de stînga (E.D.A.), Passalidis. Ziarul de prinț „Demokratiki Alaghi” relevă că Passalidis a propus restabilirea imediată a ordinii constituționale prin acordarea mandatului de formare a unui nou guvern liderului partidului care deține majoritatea în parlament, adică lui Papandreu. Totodată, a subliniat că dacă acest lucru nu va fi posibil — din anumite motive — atunci nu există altă cale decât constituirea unui guvern de serviciu, care să se ocupe de încrederea tuturor partidelor și care să organizeze alegeri.

Întrebat de ziaristi despre propunerile făcute regelui în cadrul audienței avute, Stephanopoulos, adjunct al liderului partidului Uniunea de centru, a răspuns că a sugerat formarea unui guvern din rîndurile acestui partid sau organizarea de alegeri. El a răspuns afirmativ la întrebarea dacă este de acord că noul guvern să fie format de către Papandreu.

Au mai fost invitați în audiență Papapollis, Markezinis, Baltazis, Tsirimokos, precum și foștii miniștri Mitsotakis și Kostopoulos.

S-a anunțat oficial că, după terminarea sondajelor sale, regele urmează să-l primească din nou pe Papandreu în audiență pentru a-l comunica hotărîrea pe care a luat-o înainte ca ea să fie anunțată oficial.

Tot în cursul zilei de vineri, liderul partidului Uniunea de centru, Papandreu, a prezentat grupului parlamentar întrunit într-o sesiune extraordinară — amănuntele discuției pe care a avut-o cu regele, precum și propunerile pe care le-a făcut. Grupul parlamentar s-a

Documentul conține un apel adresat popoarelor indochineze de a se uni și de a se sprijini reciproc „pentru a rezista agresiunii barbare a imperialiștilor americani și a lacheilor lor.

„Chemăm guvernele și popoarele țărilor prietene din lume să condamne și să împiedice, prin toate mijloacele, trimiterea de către S.U.A. de noi trupe în Vietnamul de sud, să sprijine activ și tot mai intens poporul sud-vietnamez, atît din punct de vedere moral cît și material, pentru ca acesta să poată rezista imperialiștilor americani” — se spune în continuare în declarație.

Declarația cheamă pe ofițerii și toți militarii trupelor guvernului de la Saigon, „să-și întoarcă armele împotriva agresorilor și clicii trădătoare, pentru apărarea libertății familiilor și poporului lor, și să se alature armatei naționale de eliberare” și adresează un călduros apel poporului american, cerîndu-i să împiedice înapoierea hotărîrii guvernului lui Johnson de a trimite noi trupe în Vietnamul de sud.

Declarația agenției T A S S

MOSCOVA 6 (Agerpres). — Agenția TASS a fost autorizată să declare că hotărîrea guvernului S.U.A. de a trimite în Vietnamul de sud încă 50 000 de soldați este apreciată în cercurile conducătoare din URSS ca o acțiune agresivă ducînd spre extinderea războiului în Vietnam. Oamenii de stat care stabilesc politica Statelor Unite nu trebuie să-și facă părerea greșită că agresivitatea americană va rămîne nepedepsită. Cauza dreaptă a poporului vietnamez va triumfa.

Oamenii sovietici se arată în declarație, au aflat cu minie și indignare despre noul pas al guvernului Statelor Unite ale Americii îndreptat spre extinderea agresivității împotriva poporului vietnamez.

Uniunea Sovietică, devotată principiilor solidarității frățești și internaționalismului proletar, se arată în continuare în declarație, este în mod ferm de partea poporului vietnamez în lupta lui dreaptă împotriva agresivității imperialismului american. Poporul sovietic sprijină declarația din 2 august a guvernului Republicii Democratice Vietnam și condamnă cu hotărîre noul act de agresivitate întreprins de guvernul S.U.A. împotriva poporului vietnamez.

Uniunea Sovietică acordă și va acordă pe viitor tot ajutorul necesar în întărirea capacității de apărare a țării socialiste frățești — Republicii Democratice Vietnam.

declarat de acord cu propunerile liderului. După ce regele va comunica hotărîrea sa, va avea loc o nouă sesiune a grupului parlamentar în cadrul căreia va fi definită poziția partidului.

Intr-un comunicat al Biroului Politic al C.C. al Partidului Comunist Grec, se arată că mandatul formării noului guvern trebuie acordat conducătorului partidului majorității (Papandreu — n.r.) sau, în caz de refuz, trebuie organizate imediat noi alegeri, care să se desfășoare pe baza sistemului electoral proporțional simplu.

OTTAWA. De două săptămîni, de cînd lucrătorii poștali din Montreal se află în grevă, peste 17 milioane de scrisori și cotele poștale nedistribuite s-au sculat la oficiile din oras. Între timp, negocierile pentru reglementarea conflictului de muncă nu au dat rezultate. Greviștii s-au declarat nesatisfăcuți de majorările de salarii propuse de guvern.

PUTERNICĂ CIOCINIRE ARMATĂ ÎN PERU

LIMA. Un comunicat dat publicității de guvernul peruvian anunță că în apropiere de Pucuta (departamentul Junin), în centrul Republicii Peru, a avut loc o puternică ciocnire armată între forțele guvernamentale și unități de partizani. La lupte au participat unități de aviație, numărul victimelor, potrivit comunicatului oficial, ridicându-se la 12 morți și numeroși răniți. Agenția France Presse, referindu-se la relațiile ziarului din Lima, menționează că numărul morților de partea trupelor guvernamentale este mult mai mare. Autoritățile au trimis importante întăriri militare în această regiune.

RABAT. Agențiile de presă anunță că miercuri s-a înregistrat la Rabat o temperatură de 43 de grade la umbră, iar în localitatea Yusufi temperatura a ajuns la umbră la 48 de grade.

Bătălia de la Duc Co

SAIGON 6 (Agerpres). — Vineri s-a anunțat că forțele patriotice sud-vietnameze asediază de trei zile pozițiile deținute de trupele guvernamentale la Duc Co, localitate situată la 30 km de Pleiku.

Agencia France Presse apreciază că aici se desfășoară „o nouă bătălie ca la Dien Bien Phu” (bătălie în care în timpul războiului de eliberare a poporului vietnamez împotriva trupelor coloniale franceze, acestea au suferit o grea înfrîngere). Un purtător de cuvînt militar american a declarat că pozițiile de la Duc Co sînt complet încercute. Cîteva sute de parașutiști sud-vietnamezi, care au fost lansați într-o încercare de a sparge încercuirea, sînt sușiți unor puternice atacuri. Aeroportul de la Duc Co nu mai poate fi folosit de cîteva zile, el aflîndu-se sub bătăia focului de mortiere al forțelor patriotice. Aprovizionarea unităților încercute se face numai în timpul nopții, prin parașutare.

Pe de altă parte, după cum anunță agenția France Presse, pierderile trupelor sud-vietnameze în luna iulie s-au cifrat la 1 335 morți, 1 765 răniți și 750 dispăruți. Patrioții sud-vietnamezi au capturat, de asemenea, în această perioadă o mare cantitate de armament.

SAIGON 6 (Agerpres). — După cum anunță agențiile de presă, un bombardier american cu reacție de tip „Canberra B-57” s-a prăbușit vineri deasupra orașului sud-vietnamez Nha Trang, situat la aproximativ 200 mile de Saigon. La bordul avionului se aflau 16 bombe. Explozia bombelor, care s-a prelungit aproximativ 90 de minute după prăbușirea avionului, a provocat moartea a 12 persoane. Alte 63 de persoane, printre care 8 militari americani, au fost grav rănite.

CIPRU Cleridis a fost reales președinte al Parlamentului

NICOSIA 6 (Agerpres). — Parlamentul cipriot a procedat joi la alegerea organismelor sale de conducere, în conformitate cu legea adoptată recent privitoare la prelungirea mandatului actualului parlament și al președintelui Makarios. Ca președinte al Parlamentului a fost reales în unanimitate Glafcos Cleridis.

Se relevă că parlamentul nu a ales și un vicepreședinte turc, așa cum cere constituția. De altfel, deputații turci nu au participat la sesiunea Camerei. Diverse organizații ale cipriotilor turci au adresat reprezentantului special al O.N.U. în Cipru mesaje de protest împotriva hotărîrilor parlamentului, pe care le consideră ilegale.

SCUFUNDAREA A DOUĂ NAVE CIANKAISISTE

PEKIN 6 (Agerpres). — La 6 august, nave de escortă a vaselor de pescuit chineze, anunță agenția China Nouă, patrulînd în apele teritoriale ale provinciilor din sud-estul Chinei, au scufundat două nave de război de proveniență americană, aparținînd autorităților ciankaisiste. Intr-un ordin de zi dat de Lin Biao, vicepremier al Consiliului de Stat și ministrul apărării naționale, se spune că cu acest prilej a avut loc cea mai grea luptă navală din ultimii ani.

MOSCOVA. La Kremlin a fost semnat protocolul cu privire la prelungirea pe 10 ani a Tratatului de neutralitate și neagresiune dintre Uniunea Sovietică și Afganistan. Au fost prezenți Alexei Kossighin, Anastas Mikoiian și alte personalități sovietice, regele Mohammed Zahir-Sah și persoanele care îl însoțesc.

PEKIN. La 5 august, Societatea de agronomie din R. P. Chineză și Asociația japoneză pentru schimb

Vizita delegației guvernamentale române în R. P. Chineză

PEKIN 6. — Trimisul special Agerpres, Adrian Ionescu, transmite: În cinstea delegației guvernamentale române, condusă de Bujor Almășan, care a participat la deschiderea Expoziției economice a R. P. Române, Li Sien-nien, vicepremier al Consiliului de Stat al R. P. Chineză, a oferit vineri un banchet. Li Sien-nien și Bujor Almășan au rostit toasturi.

Expoziția trezește un larg interes în rîndul opiniei publice chineze. Ea este vizitată zilnic de aproximativ 30 000 de vizitatori. Muncitorii și tehnicienii chinezi care asistă la probele unor utilități iau cunoștință cu mult interes de caracteristicile și datele mașinilor. S-a anunțat vizita a numeroase delegații de oameni ai muncii din diferite orașe și centre industriale din China.

PAKISTAN

Apel în care se cere renunțarea la ajutorul american

CARACI 6 (Agerpres). — În întreg Pakistanul continuă demonstrațiile și adunările de protest împotriva guvernului S.U.A. care a determinat consorțiul țărilor occidentale să amine acordarea de ajutor economic acestei țări. La o demonstrație desfășurată în orașul Haiderabad (Pakistanul de vest), participanții au protestat împotriva încercărilor guvernului S.U.A. de a folosi ajutorul economic destinat Pakistanului ca un mijloc de presiune. Totodată, Federația națională a studenților din Pakistan continuă campania de strîngere a semnăturilor pe apelul în care se cere să se renunțe la ajutorul american. Pînă acum acest apel a fost semnat de 26 500 de persoane.

CIPRU Cleridis a fost reales președinte al Parlamentului

NICOSIA 6 (Agerpres). — Parlamentul cipriot a procedat joi la alegerea organismelor sale de conducere, în conformitate cu legea adoptată recent privitoare la prelungirea mandatului actualului parlament și al președintelui Makarios. Ca președinte al Parlamentului a fost reales în unanimitate Glafcos Cleridis.

Se relevă că parlamentul nu a ales și un vicepreședinte turc, așa cum cere constituția. De altfel, deputații turci nu au participat la sesiunea Camerei. Diverse organizații ale cipriotilor turci au adresat reprezentantului special al O.N.U. în Cipru mesaje de protest împotriva hotărîrilor parlamentului, pe care le consideră ilegale.

SCUFUNDAREA A DOUĂ NAVE CIANKAISISTE

PEKIN 6 (Agerpres). — La 6 august, nave de escortă a vaselor de pescuit chineze, anunță agenția China Nouă, patrulînd în apele teritoriale ale provinciilor din sud-estul Chinei, au scufundat două nave de război de proveniență americană, aparținînd autorităților ciankaisiste. Intr-un ordin de zi dat de Lin Biao, vicepremier al Consiliului de Stat și ministrul apărării naționale, se spune că cu acest prilej a avut loc cea mai grea luptă navală din ultimii ani.

MOSCOVA. La Kremlin a fost semnat protocolul cu privire la prelungirea pe 10 ani a Tratatului de neutralitate și neagresiune dintre Uniunea Sovietică și Afganistan. Au fost prezenți Alexei Kossighin, Anastas Mikoiian și alte personalități sovietice, regele Mohammed Zahir-Sah și persoanele care îl însoțesc.

PEKIN. La 5 august, Societatea de agronomie din R. P. Chineză și Asociația japoneză pentru schimb

ADUNAREA COMEMORATIVĂ DE LA HIROȘIMA

HIROȘIMA 6 (Agerpres). — Vineri, la ora 8,15, întreaga populație a orașului japonez Hiroșima a păstrat un minut de reculegere în memoria victimelor primului bombardament atomic, efectuat cu 20 de ani în urmă de aviația americană. În timp ce se cenul înmormîntat al Hiroșimei se înălțau mii de porumbi, toate clopotele orașului băteau în amintirea zeilor de mii de martiri. În Parcul Păcii, unde se află monumentul victimelor bombardamentului atomic, peste 30 000 de persoane au luat parte la o adunare comemorativă Luînd cuvîntul la această adunare, primarul orașului, Shinzo Hamai, amintind de dezastrul Hiroșimei, a spus: „Toți oamenii de bună credință trebuie să se unească pentru a salva umanitatea de la distrugere”. El a afirmat că astăzi lumea este expusă „la un pericol fără precedent, datorită perfecționării armelor nucleare, agravării situației din Vietnam și din alte părți ale lumii”. Primarul orașului a făcut cunoscut cu acest prilej că alte 69 de persoane au murit în cursul anului trecut datorită efectelor bombardamentului atomic de acum douăzeci de ani.

TOKIO 6 (Agerpres). — La Tokio s-a anunțat vineri că guvernul japonez a hotărît să organizeze o anchetă generală asupra condițiilor în care au trăit persoanele care au avut de suferit de pe urma bombardamentului atomic de acum 20 de ani asupra orașelor Hiroșima și Nagasaki.

ADUNAREA COMEMORATIVĂ DE LA HIROȘIMA

HIROȘIMA 6 (Agerpres). — Vineri, la ora 8,15, întreaga populație a orașului japonez Hiroșima a păstrat un minut de reculegere în memoria victimelor primului bombardament atomic, efectuat cu 20 de ani în urmă de aviația americană. În timp ce se cenul înmormîntat al Hiroșimei se înălțau mii de porumbi, toate clopotele orașului băteau în amintirea zeilor de mii de martiri. În Parcul Păcii, unde se află monumentul victimelor bombardamentului atomic, peste 30 000 de persoane au luat parte la o adunare comemorativă Luînd cuvîntul la această adunare, primarul orașului, Shinzo Hamai, amintind de dezastrul Hiroșimei, a spus: „Toți oamenii de bună credință trebuie să se unească pentru a salva umanitatea de la distrugere”. El a afirmat că astăzi lumea este expusă „la un pericol fără precedent, datorită perfecționării armelor nucleare, agravării situației din Vietnam și din alte părți ale lumii”. Primarul orașului a făcut cunoscut cu acest prilej că alte 69 de persoane au murit în cursul anului trecut datorită efectelor bombardamentului atomic de acum douăzeci de ani.

TOKIO 6 (Agerpres). — La Tokio s-a anunțat vineri că guvernul japonez a hotărît să organizeze o anchetă generală asupra condițiilor în care au trăit persoanele care au avut de suferit de pe urma bombardamentului atomic de acum 20 de ani asupra orașelor Hiroșima și Nagasaki.

NOTE

„Vitrină” compromițătoare

În ultimii trei ani, printre țările care primesc ajutor din partea S.U.A., Columbia se situează pe unul din primele locuri. Potrivit revistei americane „U. S. News and World Report”, suma totală primită sub formă de împrumuturi și donații s-a ridicat la 213 milioane dolari. Investind fonduri atât de importante în această țară latino-americană, politicienii nord-americani intenționează să transforme într-o „vitrină” — pentru a recurge la cuvîntul folosit de presa de dincolo de Ocean — menită să demonstreze binefacerile așezii „Alianțe pentru progres”.

Vitrina este însă pătată de muște — se plînge „U. S. News and World Report”. În realitate, între cele două țări nu există aproape nici un fel de deosebire. Un diplomat din Bogotă a caracterizat situația în felul următor: „Diferența între ele rezidă în faptul că în Columbia, într-un viitor apropiat, nu vor avea loc schimbări radicale.”

Nu este de mirare că în țară au loc greve studențesci, se intensifică mișcarea de

primul ministru, Eisaku Sato, l-a însărcinat pe ministrul sănătății și educației să stringă toate datele referitoare la bombardament și la starea victimelor care au supraviețuit — respectiv evoluția sănătății lor în decursul celor două decenii.

Această anchetă va permite guvernului japonez să publice pentru prima oară, o „Carte albă” oficială despre consecințele bombardamentelor atomice americane din 1945, despre efectele de lungă durată ale irradiației atomice asupra corpului omenesc, precum și despre descendenții celor iradiazii.

O nouă victimă a bombardamentului de la Nagasaki

TOKIO 6 (Agerpres). — La spitalul victimelor bombardamentului atomic de la Nagasaki a încetat joi din viață, în vîrstă de 60 de ani, Tzuiukatzu Nanry. El este a 12-a victimă a bombardamentului de la Nagasaki, care a încetat din viață la acest spital în cursul anului curent. La 9 august 1945, Nanry se afla la 4 km de epicentrul exploziei atomice de la Nagasaki.

ADUNAREA COMEMORATIVĂ DE LA HIROȘIMA

HIROȘIMA 6 (Agerpres). — Vineri, la ora 8,15, întreaga populație a orașului japonez Hiroșima a păstrat un minut de reculegere în memoria victimelor primului bombardament atomic, efectuat cu 20 de ani în urmă de aviația americană. În timp ce se cenul înmormîntat al Hiroșimei se înălțau mii de porumbi, toate clopotele orașului băteau în amintirea zeilor de mii de martiri. În Parcul Păcii, unde se află monumentul victimelor bombardamentului atomic, peste 30 000 de persoane au luat parte la o adunare comemorativă Luînd cuvîntul la această adunare, primarul orașului, Shinzo Hamai, amintind de dezastrul Hiroșimei, a spus: „Toți oamenii de bună credință trebuie să se unească pentru a salva umanitatea de la distrugere”. El a afirmat că astăzi lumea este expusă „la un pericol fără precedent, datorită perfecționării armelor nucleare, agravării situației din Vietnam și din alte părți ale lumii”. Primarul orașului a făcut cunoscut cu acest prilej că alte 69 de persoane au murit în cursul anului trecut datorită efectelor bombardamentului atomic de acum douăzeci de ani.

TOKIO 6 (Agerpres). — La Tokio s-a anunțat vineri că guvernul japonez a hotărît să organizeze o anchetă generală asupra condițiilor în care au trăit persoanele care au avut de suferit de pe urma bombardamentului atomic de acum 20 de ani asupra orașelor Hiroșima și Nagasaki.

AFRICA DE SUD

OSLO 6 (Agerpres). — Barney Desai, președintele Congresului populației de culoare din Republica Sud-Africană, a declarat la Oslo, în cadrul unui interviu, că un război civil este inevitabil în Africa de sud.

Desai a spus că în fiecare an circa 400 000 de persoane sînt arestate în Africa de sud. El a calificat închisorile din această țară drept „edificii moderne ale lagărelor de concentrare din Dachau și Belsen”.

Descoperirea unei picturi de El Greco

MADRID. O pictură expusă într-o biserică dintr-un mic sat din apropiere de Madrid s-a dovedit, la o cercetare atentă, a fi o operă a celebrului pictor El Greco. Tabloul împodobește de aproape două secole unul din pereții bisericii din Valdemoro fără să se fi cunoscut valoarea sa reală. De-abia acum cercetătorii ai muzeului din Prado au stabilit adevărata sa identitate. După cum au declarat experții, pictura necesită unele operațiuni de restaurare din cauza efectelor nocive ale umidității.

Nisa: Capsula „Pre-Continent 3” scufundată în apele golfului Nisa. Un echipaj de 6 oameni va efectua experiențe la mari adîncimi